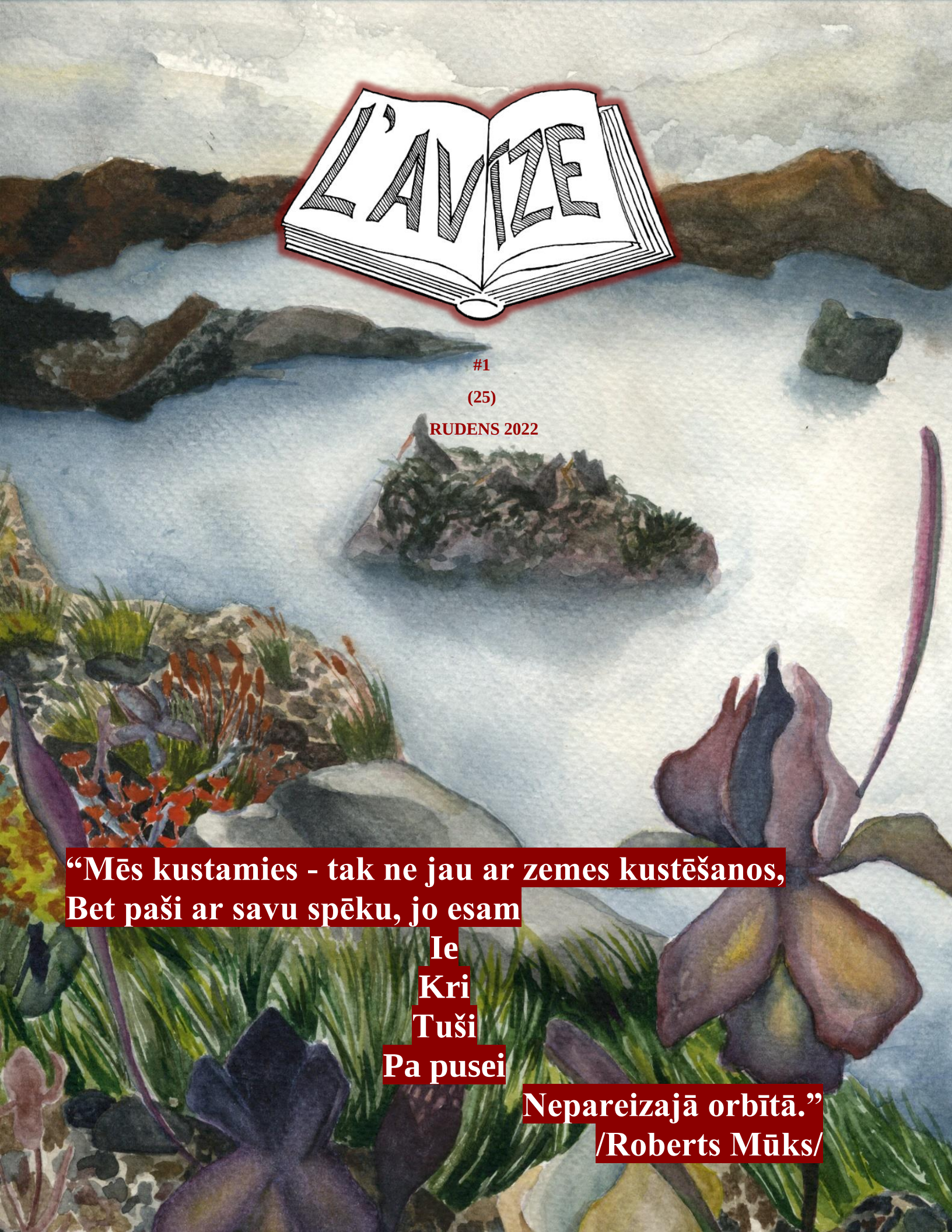

L'AVIZE

#1

(25)

RUDENS 2022

“Mēs kustamies - tak ne jau ar zemes kustēšanos,
Bet paši ar savu spēku, jo esam
Ie
Kri
Tuši
Pa pusei

Nepareizajā orbītā.”
/Roberts Mūks/

Redaktoru vēstule

UZDRĪKSTĒŠANĀS GADS

Kad kovidtrauma sāk lēnām izgaist, kad Žetonu vakars un iesvētības ir reāli notikumi, nevis mīti, kurus pārstāsta vienai klasei pēc otras *Zoom* ekrānos, kad skolas ritms nostabilizējas, tad vienu skaistu, iespējams, ne saulainu, bet reālu dienu tu pamosties un saproti - šis gads būs tas, kas mainīs tavu dzīvi, lai cik smieklīgi un vienkārši tas skanētu. Tikai Tu esi spējīgs noteikt, kurš gads būs un kurš nebūs "tas īpašais". Mēs esam 12. klases skolēni - mēs uzdrīkstēsimies, bet tu varbūt esi 7., 8., 9., 10. vai 11. klases skolēns, tu arī uzdrīkstēsies. Kurš neuzdrīkstas, tas noskatās.

2022./2023. mācību gada *L'avīze* ir gatava radīt un iedvesmot. Sapņot un redzēt. Uzdrīkstēties.

Ar vismilzīgāko nokavēšanos sveicam Jūs jaunajā mācību gadā, Helovīnos, Raiņa dzimšanas dienā, Baltu vienības dienā un citos svētkos, ko nokavējām, neizdodot *L'avīzi* ātrāk!

Aiziet!

Katrina Liepiņa

Sofija Keiča

AKTUĀLAIS LAVĪZES IELĀ

Redaktoru vēstule……...2

Aktuālais Lavīzes ielā…… 3

ĀVĢ SIENAS ČUKST

Pelnītais rehab…….4

Iepazīsimies – Anna Belkovska……..6

Karjeras diena…….7

Uzņēmēju veiksmes stāsts……..8

Iesvētības……..10

Jauktā kora piedzīvojumi vasarā……...11

MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI

Ieteicamā literatūra……...14

Sāc muzicēt jau tagad!.....16

ROTKHO about ROTHKO……..17

Rudens – ekskursiju laiks…….18

ZVANS AR MĒLI

Princese Diāna un Kamilla……...20

Jaunatne – Latvijas nākotne…….20

Vēl viena intervija ar Ilmāru Jarganu……..21

EIFORIJAS SĪRUPĀ

Dzeja…….24

Dzejas rupors – 7 dzejoļi 7 dienās……29

Kaut kas no radošās rakstīšanas……35

Pasaka par meža mieru…….37

PUSDIENU STARPBRĪDIS

???KASKURKAD???.....43

Pumpkin spice L'avīze…….44

AUTORI

Sofija Keiča, 12.5 (redaktors)

Katrīna Liepiņa, 12.5 (redaktors)

Polina Dundere, 10.5

Lūcija Anete Lipinika, 12.5

Fjodors Teodors Livšics, 12.5

Maksims Rodins, 12.6

Santa Luīze Stivriņa, 12.2

Nellija Kaupuža, 7.2

Katrīna Mūrniece, 12.4

Afra Pia Kima, 10.5

Adele Ērgle, 10.5

Kitija Donga, 11.5

Madara Dzelve, 12.2

Elza Miķelsone, 9.4

Katrīna Puriņa, 9.3

Arella Zariņa, 9.1

Saules Zaķītis

Pauls Kauķis

Dagnija Ivanovska (konsultante)

MĀKSLINIECISKAIS NOFORMĒJUMS

Otto Titovs, 11.3; Sofija Keiča, 12.5 (makets)

Līva Lipāne, 12.1 (atbildīgā par mākslinieciskо noformējumu, ilustrācijas: vāks, 20., 36. lpp.)

Viviāna Zariņa, 10.5 (ilustrācijas: 9., 20., 21., 22., 26. lpp.)

Patrīcija Andersone, 9.2 (ilustrācijas: 3., 8., 12., 18., 43. lpp.)

Marta Avota, 9.1 (ilustrācijas: 30., 39. lpp.)

ĀVĢ sienas čukst:

Neaizmirsti par brokastīm!

Vai tu kādreiz jūties kā plastmasas maisiņš?

Daudz laimes dzimenē!

Šeit sēž ģēnijs!

Ņemot vērā vērā ņemamo.

Gaigalu olām garšo mazi kaķēni.

Viktors.

Mostos ar smaidu.

Maza zaļa vardīte: “kvā, kvā, kvā!”

Dzīve iet, draugi mainās, sports paliek uz mūžu!

Mīlu Jēzu!

ĀVĢ SIENAS ČUKST

Pelnītais *rehab*

27. septembra pēcpusdienā Āgenskalna Valsts ģimnāzijā notika dzejas pasākums "Dzejas rehabilitācija", kurā uzstājās seši dalībnieki - pārsvarā ĀVĢ skolēni - , lasot savu un sev tuvu dzeju, kas viņiem sniedz gan dziedējošas un mājīgas izjūtas, gan glābj no izveidojušās un brīžiem grūti panesamās skolas rutīnas, gan arī raisa pārdomas, ko izpaužot, kļūst drusciņ vieglāk.

Pasākumu ievadīja Ērika Satiē "Gymnopédie No.1" Elzas Miķelsones izpildījumā - flautas tembrā. Dzeju lasīja Pauls Kauķis, Arella Zariņa, Madara Dzelve, Inese Elīna Līce un Afra Pia Kima, un tās noskaņu varētu raksturot tādas tēmas kā nostalģija, identitāte un ilgošanās, kuras saldsērīgums reizēm bija vairāk salds, reizēm tomēr – rūgtens. Vēl pasākuma dalībniekiem un apmeklētājiem piedāvājām piecas dažādas tējas šķirnes, no kurām par *bestselleriem* kļuva "Melnās plaušas" – melnā tēja ar citronu -, kā arī "Nepiepildītie sapņi" – jasmīnu tēja ar perlamutra spīdumu. "Dzejas rehabilitāciju" noslēdzām, dalībniekiem kopā dziedot Eduarda Veidenbauma "Reiz zaļoja jaunība".

Fragmentiņi no "Dzejas rehabilitācijas" repertuāra:

Eksistenciālisms, 6. sējums

I

Dzīvi vērtēšu ar trim ballēm no desmit
Un tās trīs tikai tāpēc
Ka ciešu
Un man tīk -
Saprotu citus kam ne

Trīs balles no desmit
Tiek fonā skanošai mūzikai
Trīs balles no desmit
Var ciest
Bet vai vajag

II

Krustcelēs mazs bērniņš

Rotaļājas
Svilpo gājējs

Pēc divdesmit minūtēm
Jāatgriežas darbā

Zem ratu riteņiem
Vēro viņš lauci
Un smaida

/Pauls Kauķis/

Mūsdienas (saīsinātā versija)
Ja skatās ar acīm pievērtām,
Tad nav jau nemaz tik slikti…
Cilvēki karo un ikdienas mirst,
Un uz ielām stāv pilsoņi pikti,
Un cilvēkus pārvadā autobuss,
Kuram Latvija pirmajā vietā,
Tikai akli tie, kas to radīja,
Kas neredz mīlas karogus mietos.
Bet, ja skatās ar acīm pievērtām,
Tad nav jau nemaz tik slikti,
Jo kā jau to dara sievietes,
Tās tiešām pārspīlē dikti.
It īpaši tad, kad kāds lops
Bez atļaujas visapkārt grābstās,
Bet klusu, nesacel paniku,
Viņš taču miemīlīgs - ākstās.
Un tu, puis, arī tak saņemies,
Vīriem nav pieņemts raudāt,
Un, nedod dies, uzvelc ko rozā,
Jo tad tu attapsies kraujā.
Bet, ja skatās ar acīm pievērtām,
Tad nav jau nemaz tik slikti,
Jo mentālās problēmas neeksistē,
Tas noteikts visiem mums strikti.
Depresija? Kas tad ir tas, dzirdēju, ka sīkums vien niecīgs,
Jo kā šajā skaistajā pasaulē vari nebūt tu priecīgs.

/Madara Dzelve, 12.2/

Viktoram (saīsinātā versija) - no "Dzejas rehabilitācijas"
Vasara noteikti nav mans mīļākais gadalaiks,
Noteikti nē - saule tveicē, un tu nezini, kur likties,
Taču šovasar man bija tā laime ar tevi tikties.

Es varētu stundām ilgi runāt ar tevi
Un klausīties, kā tu stāsti par lidmašīnām aiz loga
un to atšķirībām,
Lai gan man tās visas izskatās vienādas.
Pēc pāris kopā pavadītām dienām
Es vispār aizmirsu, ka mēs tikko tikai satikāmies,
Jo šķita, ka pazīstu tevi jau gadiem.
Tu pacēli manus standartus
Un iedrošināji mani iet runāt ar to piegādātāju.
Es vienmēr atcerēšos tavu dumjo, plašo smaidu,
Kad viņš ieradās pie mums,
Jo tu zināji, ka esmu viņā ieskatījusies.
Un kā tu man iedevi pamēģināt halapenjo pipara
gabaliņu,
Un es piecas minūtes mēģināju aizgaiņāt tā asumu,
Kamēr tu visu atlikušo apēdi, smejoties par mani.
Es joprojām atceros mūsu pēdējos kopā pavadītos mirkļus.
Kā mēs ar Janu stāvējām autobusa pieturā,
Un man acīs bija asaras,
Un mēs apskāvāmies un teicām pēdējās atvadas.

/Inese Elīna Līce, 12.4/

Fotogrāfiju autori: Raimonds Smiltiņš, 12.4 un Vendija Kokare, 11.3

/Rakstu sagatavoja Katrīna Liepiņa, 12.5/

Iepazīsimies – Anna Belkovska

Mūsu projekts iepazīstinās jūs ar jauno rakstnieci Annu Belkovsku.
Izmantojot šo saiti
https://1drv.ms/p/s!AiikiGXtw_9YhW1WTZa-5SNqqT_s ,
jūs varat uzzināt, par ko un kā dzejniece raksta; gūt priekšstatu par to, kas ir laba dzeja.
Īpaši interesants būs viens no dzejoļiem "Vārdu skaidrojošā vārdnīca" — to var uztvert no pilnīgi dažādiem skatupunktiem, sākot no vienkārša vizuāla priekšstata (kā lasu, tā iedomājos) vai iedziļinoties zemtekstā — jebkurā gadījumā šim dzejolim ir, ko pateikt lasītājam.
Mēs pārfrāzējām vienu no dzejoļiem, atrodot tajā apslēptu zemtekstu — ar krievu valodas zināšanām tas ieguva redzamu ironiju un nozīmi.

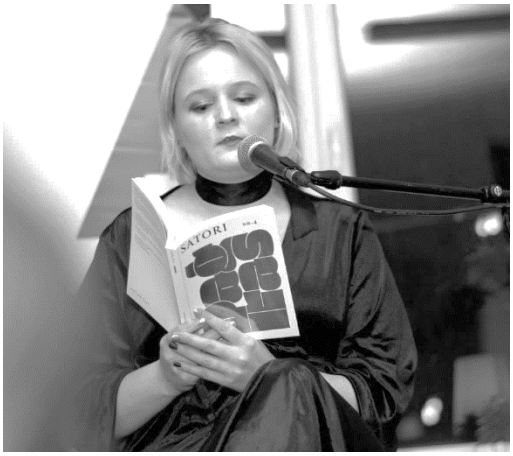

Prezentācija būs arī noderīgs loģiski strukturētas informācijas piemērs un labs paraugs, kā pareizi minēt avotus, ZPD rakstītājiem. Mēs ceram, ka mums ir izdevies jūs ieinteresēt par Annas Belkovskas daiļradi un atklāt kaut ko jaunu.

/Polina Dundere, 10.5/

Karjeras diena

Ikgadu karjeras dienu pieredz daudzi skolēni. Šogad 11. oktobrī 9.1 un 9.2 klašu skolēni piedalījās Karjeras dienas pasākumā, kur par savu izglītību, profesiju un pieredzi stāstīja Āgenskalna Valsts ģimnāzijas absolvente Alise Lazdāne.

Vispirms uzzinājām, ka viņa 10. klasē iestājās mūsu skolā un savus priecīgos, notikumiem bagātos vidusskolas gadus šeit noslēdza apmēram pirms desmit gadiem. Lai gan tas mums sākotnēji šķita ilgs laika posms, klausoties viņas teiktajā par skolas dzīvi, nospriedām, ka mums ir daudz kā kopīga un ka viņa noteikti ir "savējā".

A. Lazdāne bija sagatavojusi ļoti noderīgu, estētisku un interesantu prezentāciju, kas palīdzēja labāk izprast, iztēloties un vieglāk atcerēties viņas teikto. ĀVĢ viņa mācījās ekonomikas novirzienā un ir strādājusi televīzijas kanālā *TV3* kā sabiedrisko attiecību speciāliste, kā arī citās firmās ar komunikāciju un projektēšanu saistītās profesijās. Šī gada aprīlī Lazdāne uzsāka darbu *Rimi Baltic* kā korpuratīvās komunikācijas vadītāja, kas atbild par reklamēšanu, projektiem un, piemēram, nākotnes plāniem izmešu samazināšanas jomā. Bija interesanti uzzināt, cik daudz darba tiek ieguldīts, lai pārtikas veikala preces būtu kvalitatīvas un reizē pēc iespējas mazāk kaitētu dabai.

Manu un daudzu manu klasesbiedru prātus visvairāk nodarbināja tas, ka A. Lazdāne uzsvēra interešu izglītības un dažādu pasākumu nozīmi mūsu izaugsmē. Piemēram, mums stāstīja par notikumu, kurā 12.klasē Lazdānei bija jāizvēlas vai nu piedalīties izteikti nozīmīgajā Žetonu vakarā, vai arī braukt uz ārzemēm un pārstāvēt vienu no biedrībām, kurā viņa iesaistījās, pieredzēt dzīvi citā kultūrā un iepazīt daudz interesantu cilvēku. Viņa izvēlējās nepiedalīties Žetonu vakarā, lai gan tas bija ļoti skumji, tomēr A. Lazdāne atzīst, ka nemaz nenožēlo savu izvēli, jo esot ieguvusi patiesi vērtīgu pieredzi ārzemēs. Tas mūs iedrošināja būt drosmīgiem un atvērtiem jaunām pieredzēm, skolotāju un pašpārvaldes piedāvātiem pasākumiem un projektiem.

Alise Lazdāne arī deva noderīgus padomus un ieskatu savā pieredzē par augstskolu un karjeras iespējām. Uzzinājām, ka ir svarīgi darīt to, kas:

1) mūs interesē;

2) attīsta mūsu prasmes;

3) noder pašiem un sabiedrībai.

A. Lazdāne arī atbildēja uz dažādiem jautājumiem, tai skaitā par to, kas mums jādara, ja ir vairākas intereses. Tas bija ļoti interesanti un iedrošinoši.

Šī gada Karjeras diena lika man un citiem devītklasniekiem apsvērt nākotnes iespējas, kā arī guvām daudz labu padomu un iedrošināju nākotnei. Absolvente A. Lazdāne runāja saistoši un patīkami. Liels paldies viņai un pasākuma rīkotājiem!

/Arella Zariņa 9.1/

Karjeras dienā pie 7.3 un 7.4 klasēm viesojās Āgenskalna Valsts ģimnāzijas absolvents Rihards Saksons. Viņš ir tirdzniecības menedžeris kafijas biznesā un prezentēja to.

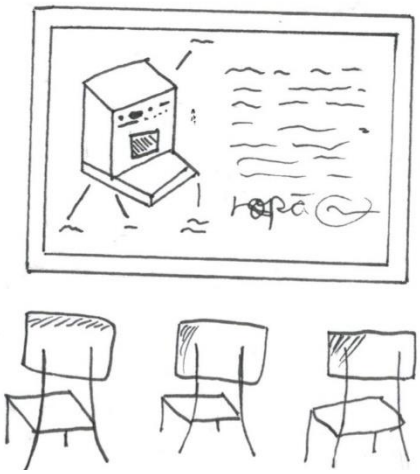

Uzstāšanās bija ļoti interesanta, jo R.Saksons dalījās ar savas profesijas noslēpumiem. Viņš stāstīja par to, kā jārīkojas, lai pircējs izdarītu labāko izvēli, kā arī par to, cik izdevīgs ir kafijas automāta bizness, rādīja reālus aprēķinus un izskaidroja ieguvumus, jo tā ir nozare, kurā viņš strādā. Absolvents arī mums uzdeva dažādus jautājumus, un aktīvākie klausītāji saņēma balvas - tās bija grāmatas. Šīs grāmatas viņu bija iedvesmojušas un palīdzēja izvēlēties profesiju mārketinga jomā un kļūt par tirdzniecības menedžeri.

Es ļoti gaidu nākamā gada karjeras dienu, jo tā iedvesmo un ļauj ieskatīties dažādu profesiju pasaulēs.

/Katrīna Puriņa 7.3 klase/

Uzņēmēju veiksmes stāsts

SMU *Threecube* triumfēja Latvijas Jauno uzņēmēju dienu finālā un jūlijā devās uz Tallinu, lai pārstāvētu Latviju un, protams, sevi uz Eiropas jauno uzņēmēju skatuves pasākumā *GEN- E 2022*. Lai nonāktu līdz tam, vajadzēja iet cauri vairākiem pārbaudījumiem, kas skāra mūsu komandu, produktu, pārdošanu un citus biznesa aspektus.

Savu ideju - 3D printētas minifigūras - sākām izstrādāt jau 2021. gada septembra beigās un kā pirmie Latvijā iesniedzām savu produktu JA Latvia katalogā (lai gan iesniegšanas *deadline* bija vēl tālu). Oktobrī izvirzījām lielus pārdošanas mērķus, bet arī attapāmies, ka pārdošana nesekmējās tik raiti, cik vēlējāmies.

Katru svētdienas vakaru rīkojām sēdes platformā *Discord*, lai izrunātu jautājumus par un ap mūsu uzņēmumu. Man radās ideja, kā uzlabot mūsu produktu, piešķirot tam pievienoto vērtību. Tā radās aplikācija bērniem, kurā ar minifigūras palīdzību bērns spēs apgūt un nostiprināt zināšanas matemātikā un valodās.

Aplikācija kļuva par mūsu SMU etalonu, žūrijai mēs iepatikāmies. Protams, mūsu runasvīrs Arturs Korņējevs ar savu harizmu spēja salauzt žūrijas sirdis, kad tas bija visvairāk nepieciešams.

Mūsu pirmo balvu - 100 eiro - mēs ieguvām pasākumā *Cits Bazārs Ziema*, kur uzvarējām tehnoloģiju un inovāciju disciplīnā. Mūsu kļūda pēc tam bija tāda, ka sadalījām to summu katram dalībniekam, nevis ieguldījām uzņēmuma tālākajā finansēšanā.

Vienlaicīgi mēs piedalījāmies arī starptautiskajā projektā *GOALS*, kur reizi

mēnesī tikāmies *Zoom* platformā un klausījāmies veiksmīgu Baltijas uzņēmēju lekcijas, un, kad Covid-19 ierobežojumi tika mazināti, devāmies uz Somiju prezentēt un pārdot savu produktu. Mūsu lielākā atziņa bija tāda, ka Skandināvu tirgus ir vienkārši ideāls mūsu produktam.

Tālāk sekoja ilgi gaidītais Latvijas fināls, kuram cītīgi gatavojāmies pēdējo mēnesi. Lai gan dažas nianses labojām pašā pēdējā vakarā, tālāk iegūtās emocijas bija to vērtas. Pirmajā dienā bez pūlēm prezentējām savu produktu un ļoti labi tikām galā stendu intervijās. Mūsuprāt, pati patīkamākā daļa bija vakars *Jurmala SPA hotel*, kur bija iespēja apmeklēt Spa kompleksu un jautri pavadīt vakaru pirms pēdējām intervijām un *galā* pasākumu nākamajā dienā.

Mēs finišējām kā gada labākais tehnoloģiju uzņēmums un gada labākais uzņēmums. Var teikt, ka bijām absolūtie uzvarētāji, lai gan nesaņēmām nevienu simpātiju balvu.

Pēc uzvaras nolēmām kādu laiku atpūsties no biznesa, jo bija jāpabeidz 11. klase. Vasaru sākām, gatavojoties Eiropas finālam, kas norisinājās jūlija vidū Tallinā. Izstrādājām jaunus prototipus, saņēmām vairākus ieteikumus no jau esošiem Latvijas uzņēmumiem, kā *Printful*, kas kļuva par mūsu sadarbības partneri, kā arī RBS (Rīgas Biznesa skola). Speciāli noorganizējām pasākumu mūsu lietotnes demo versijas palaišanas datumā, kā arī izveidojām podkāstu *Mūsu ceļš uz Eiropu*. Tobrīd jutāmies kā zvaigznes, bet vēl bija jāpierāda sevi arī Eiropā.

Eiropas finālā mums bija liela konkurence un diemžēl netikām *top3*, bet tomēr, kā jau vienmēr, mūs ievēroja žūrija, un mūsu līderis Arturs Korņējevs saņēma līderības balvu un augusta beigās devās uz Strasbūru tikties arī ar citiem šīs balvas ieguvējiem un pieredzējušiem mentoriem.

Esam ļoti daudz ieguvuši no dalības SMU programmā un tagad turpinām attīstīties jau kā *start up*, pamazām piesaistām finansējumus un piedalāmies konkursos ar vērtīgām naudas balvām, kā arī pašlaik izstrādājam gala versiju mūsu aplikācijai.

Ko mēs iesakām jaunajiem uzņēmējiem:

- izveidot savu mājaslapu ar uzskatāmiem produkta attēliem;
- piedalīties visos iespējamos *JA Latvia* piedāvātos konkursos un semināros, jo balvas un zināšanas ir tā vērtas;
- vienmēr komunicēt savā starpā un neskaidrības risināt kopīgi;
- nebaidīties lūgt palīdzību skolotājiem, mentoriem u.c.

Oskara Mališko komentārs: "Izlēmām pieteikties konkursam pēc savas iniciatīvas, vēl pirms to piedāvāja skolotāja, un, veidojot produktu, jau zinājām, ka ideja ir ambicioza un tai ir nepieciešama tikai saprātīga realizēšana. Tādā veidā mums izdevās izveidot produktu, kas apmierināja vairāku

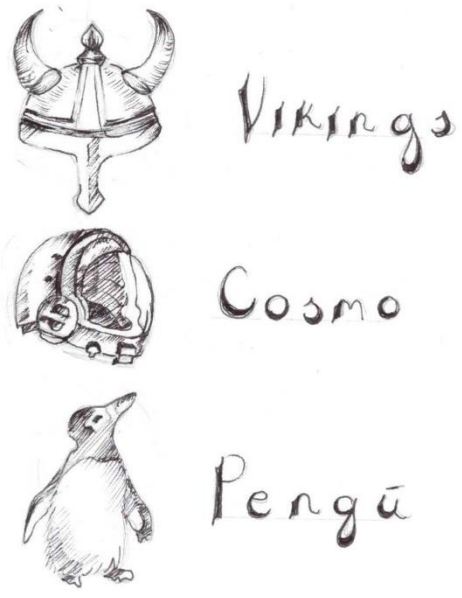

cilvēku grupu vajadzības - gan bērnus, kuri guva iespēju mācīties sev saistošā veidā, gan vecākus, kuriem vairs nebija jāuztraucas par bērna nelietderīgu laika pavadīšanu telefonā, gan skolotājus, kas spēja uzlabot mācību procesu, izmantojot mūsu lietotni."

Artura Korņējeva komentārs: "Es esmu pateicīgs visai mūsu komandai par darbu, kā arī skolas vadībai par atsaucību un sapratni, kā arī palīdzību atbalstīt jauniešus, kuri dara vairāk, kuri maina pasauli!"

Maksima Rodina komentārs: "Galvenais jaunā SMU ir darbs no paša sākuma pie prototipa, dokumentācijas un citiem sākotnējiem aspektiem. Ja gadās saskarties ar grūtībām, tās ir jāuztver ar vieglu prātu un jāiet tām pāri."

Ar mūsu produktu var iepazīties mūsu mājaslapā http://threecube.lv/

/Maksims Rodins, 12.6/

IESVĒTĪBAS

Iesvētības ir nozīmīgs, aizraujošs notikums, kurā iespējams izpausties un iepazīt klasesbiedrus un reizēm arī jauniešus no citām klasēm. Šī gada 7. un 10. klašu iesvētības bija sevišķi interesantas, jo tās bija pirmās pēc diviem pandēmijas gadiem, kuros šādi pasākumi nevarēja notikt. Visu vēl aizraujošāku padarīja situācija, ka šī gada iesvētību rīkotāji, 9. un 12. klašu skolēni, paši nebija pieredzējuši nozīmīgo notikumu, tādēļ bija bez vispārēja priekšstata kopā jāsprież, kas varētu notikt pasākumā. Lai gan rīkotājiem nebija pieredzes iesvētībās, tomēr gan 7., gan 10. klašu pasākumi izdevās pārsteidzoši labi un izrādījās intriģējoši ne vien tiem, kas piedalījās, bet arī lielai daļai pārējo skolēnu.

Par 10. klašu iesvētībām

Tā kā esam tie skolēni, kuri savus vidusskolas gadus uzsāka attālināti, tad iesvētību veidošanas process lika palauzīt galvas.

Lielākā daļa 12. klašu skolēnu par iesvētībām dzirdēja tikai kā par senu leģendu, retums piedzīvoja tās, kad gāja 7. klasē.

Iesvētību organizēšanas laikā plāni mainījās bieži, taču kopīgiem spēkiem izdevās tos realizēt. Jau no pirmssākumiem vēlējāmies katru klasi iepazīstināt ar Āgenskalna Valsts ģimnāzijas vidusskolas novirzieniem, tāpēc nolēmām, ka katru dienu iesvētībām būs attiecīgā novirziena tematika. Tā izveidojās ideja, ka nedēļu uzsāksim ar bioķīmiķu novirzienu un liksim 10. klasēm iejusties mediķu lomās, analizējot slimību aprakstus un piešķirot diagnozes iedomu pacientiem. Otrdiena bija celtnieku diena, ko mēs asociējām ar fizmatu novirzienu, trešdiena - biznesmeņu jeb komerču diena, ceturtdiena - latviešu pasaku tēlu jeb literātu diena, bet piektdiena - supervaroņiem veltīta diena.

Iesvētību organizēšanā nolēmām iztikt bez 10. klašu pārmācīšanas vai sagatavošanas smagajiem vidusskolas gadiem, jo to noteikti izdarīs paši Āgenskalna Valsts ģimnāzijas skolotāji, lielais darba daudzums un stress, kas radīsies nepieciešamās atbildības un uzcītības rezultātā.

Šajās iesvētībās vēlējāmies klases savstarpēji saliedēt, jo vidusskolā vienmēr noder draugi no citām klasēm, kas var sniegt palīdzību ar mājasdarbiem vai pārbaudes darbiem.

No visas sirds ceram, ka 10. klases ir apmierinātas ar iesvētību nedēļu un viņi patiesi jūtas iesvētīti un saliedētāki nekā iepriekš. Mēs, 12. klases, vēlam izturību turpmākajiem mācību gadiem!
/Santa Luīze Stivriņa, 12.2/

Par 7. klašu iesvētībām

19. oktobrī mēs, 7. klases, kļuvām pilntiesīgi ĀVĢ skolēni, jo mūs 9. klases skolēni.

Katrai 7. klasei vajadzēja izvēlēties un tērpties vienā krāsas apģērbā. Mūsu klase, kura bija apģērbusies rozā, izcēlās visvairāk. 7.1 klase bija zilā krāsā, 7.3 klase bija zaļā un 7.4 – dzeltenā.

Iesvētības sākās pl. 17.00 un beidzās pl. 21.00. Pasākums norisinājās aktu zālē, kura bija skaisti noformēta.

Pasākums bija ļoti labi izplānots. Visām 7. klasēm bija jautri darboties stacijās, dejot ballītē, skriet pa solu, bet visiespaidīgākais bija 5 minūšu īsas klašu prezentācijas. Vieni dejoja, citi dziedāja un runāja dzejoļus, bet mūsu klase izrādija savus talantus, par kuriem mēs pat nenojautām. Beigās, kad visas klases bija prezentējušas sevi, žūrija izvēlējās vislabāko klasi un apbalvoja to ar *īpašo ĀVĢ naudiņu,* kuru pēc visām klases prezentācijām pieskaitīja uzvarējošajai klasei. Mūsu klase ieguva pirmo vietu, tāpēc apbalvoja ar 90 ĀVĢ naudiņām.

Pēc tam visām klasēm vajadzēja pildīt uzdevumus pa stacijām, kuras rezultāti vēlāk tika noskaidrota visātrākā un izveicīgākā klase. Bija jautri visiem, un uzvara bija tikai kā papildus bonuss. Mums gāja ne tikai jautri, bet arī varējām iepazīt dažus skolēnus no 9. klasēm.

Pēdējā sadaļa iesvētībām bija ballīte. Varēja izrādīt savas dejošanas spējas vai arī vienkārši lēkāt un priecāties kopā ar saviem draugiem.

Manuprāt, šīs iesvētības bija oriģinālas un patīkamas, jo radīja siltu iespaidu un daudz pozitīvu emociju, kuras nevarēs vēl ilgi aizmirst.

/Nellija Kaupuža, 7.2/

Jauktā kora piedzīvojumi vasarā

Kamēr visi skolēni baudīja vasaras brīvlaiku, Āgenskalna Valsts ģimnāzijas jauktajam korim tas bija piedzīvojumiem bagāts.
Spilgtākais notikums pavisam noteikti bija dalība koncertuzvedumā "Dziesma dejo. Deja skan.", kas notika Mežaparka Lielajā estrādē augusta sākumā, kurā savienojās divas tradīcijas - dziesma un deja. Dejotāji dziedāja un dziedātāji dejoja visi kopā laukumā, kurā parasti atrodas skatītāju vietas, kamēr skatītāji sēdēja korim paredzētajās vietās estrādē. Gatavošanās šim uzvedumam sākās jau ļoti laicīgi. Sākumā mēģinājām skolā kopā ar mūsu kora diriģenti Līgu Gaiķi piektdienu pēcpusdienās mūzikas kabinetā, bet vasaras sākumā piedalījāmies divu dienu nometnē Olimpiskajā centrā kopā ar citiem koriem. Visi kori un dejotāji kopā beidzot satikās 4. augustā, kad sākās mēģinājumi Mežaparka estrādē. Divu dienu gariem mēģinājumiem sekoja trīs brīnišķīgi koncerti 4., 5. un 6. augusta vakaros, bet viss noslēdzās ar dalībnieku balli kopā ar grupu "Pērkons".
Paralēli koncertuzveduma mēģinājumiem, koris cītīgi gatavojās un turpina gatavoties 2023. gada Vispārējiem latviešu Dziesmu un Deju svētkiem. Vasarā notika vairāki kopmēģinājumi ar citiem koriem, bet rudens sākumā estrādē kori satikās modelēšanas koncertā kopā ar dejotājiem. Kopmēģinājumi koru grupām kopā ar virsdiriģentiem turpināsies līdz nākama gada jūlijam, kad visi

kori beidzot kopā satiksies atjaunotajā Mežaparka Lielajā estrādē.
Kopš Mežaparka Lielās estrādes atjaunošanas tās telpās top Rakstniecības un mūzikas muzeja veidota Dziesmu svētku tradīcijai veltīta pastāvīgā ekspozīcija, kuras atklāšana plānota 2023. gadā, kad Dziesmu svētku kustība Latvijā svinēs 150. jubileju. Arī ĀVĢ jauktais koris vasarā piedalījās šīs ekspozīcijas tapšanā, piedaloties kopkora filmēšanā 2. jūlijā. Spītējot lietum, mūsu koris kopā ar citiem koriem piepildīja mazu daļiņu no lielās estrādes, lai nofilmētu Mārtiņa Brauna "Saule, pērkons, Daugava". Pirms tam notika arī imitēts gājiens, kas radīja patiesu dziesmu svētku sajūtu.
Pagājušā vasara korim bija neaizmirstama, un tagad cītīgi mācīsimies plašo dziesmu svētku repertuāru, lai godam pārstāvētu mūsu skolu XXVII Vispārējos latviešu Dziesmu un XVII Deju svētkos, kas norisināsies nākamajā vasarā.

/Katrīna Mūrniece, 12.4/

MĒĢINĀJUMI IZGARŠOT DZĪVI

Ieteicamā literatūra

Sveiki, lasītāji! Pēc vasaras ir grūti pierast steidzīgajai skolas dzīvei, tāpēc esmu sagatavojusi četru grāmatu apskatu visiem, kas vēlas brīvos brīžos aizmukt uz citu pasauli bez pārbaudes darbiem, ZPD un fizikas formulām. Ceru, ka šajā sarakstā skolēni ar visdažādākajām gaumēm spēs atrast sev piemērotu grāmatu. Visi darbi ir sevišķi atbilstoši aizņemtajiem Āgenskalna Valsts pilsoņiem mazā apjoma vai aizraujošā sižeta dēļ. Lai priekpilna, patīkama lasīšana!

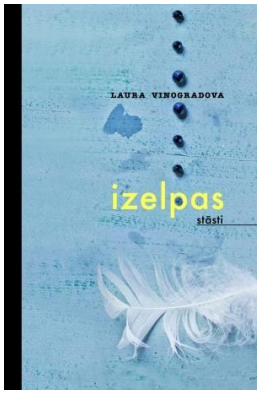

Izelpas

Laura Vinogradova ir uzrakstījusi vairākas grāmatas bērniem, taču pēdējo piecu gadu laikā autore rada darbus arī vecākai auditorijai. 2021. gada *Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā* tika iekļauts Vinogradovas romāns *Upe*, taču 2018. gadā tika izdots rakstnieces mazāk zināmais daiļdarbs *Izelpas*. Tas ir astoņu juteklisku un kaislīgu stāstu krājums, kurā ar pārsteidzoši reāliem varoņiem atklātas dažādas dzīves vērtības, kā mīlestība, atbildība, patiesība un godība. Lasot šo grāmatu, ir iespēja ar varoņiem piedzīvot un izvērtēt daudzveidīgas sensācijas. Pārdomātas tēmas, kā morālā veselība, finansiālais stāvoklis, ģimenes nozīme, seksualitātes vērtējums mūsdienu sabiedrībā un vēža slimnieka pasaules uztvere.

Šī grāmata varētu būt lieliska lasāmviela jauniešiem ar vēlmi pēc nozīmīgām un aizraujošām attiecībām ar apkārtējo sabiedrību. Stāsti ir samērā īsi un ļoti aizraujoši. Noteikti iesaku visiem **no piecpadsmit gadu vecuma**!

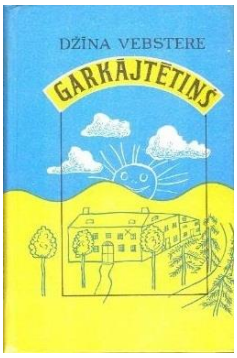

Garkājtētiņš

Mūsdienās salīdzinoši maz jauniešu raksta vēstules, tāpēc, lasot amerikānietes Džīnas Vebsteres grāmatu *Garkājtētiņš*, rodas intriga unikālā un viegli uztveramā valodas stila dēļ. Vieglā, aizraujošā un reālā noskaņa atgādina dienasgrāmatu.

Daiļdarba galvenā varone Džeruša Abote, saukta biežāk par Džūdiju, ir bārene, kuras nabadzīgo, vientuļo dzīvi bāreņnamā apvērš kāds noslēpumains labvēlis, apmaksādams jaunietes mācības koledžā un pat piešķirot kabatas naudu vaļaspriekiem. Džūdija uzzina, ka labvēlis esot lūdzis, lai meitene viņam katru mēnesi sūtītu vēstuli, aprakstot mācības, sabiedrību un savas emocijas, taču viņš neatbildēšot uz vēstulēm un neatklāšot neko par sevi. Grāmata ir Džūdijas rakstīto vēstuļu apkopojums, kurā viņa amizanti un sirsnīgi apraksta svarīgākos notikumus un savus pārdzīvojumus. Darba beigās ir negaidīta un aizkustinoša kulminācija, kuru lasot, daudziem pār vaigiem norit pāris asaru.

Šajā darbā atklātas daudzveidīgas tēmas, kā dabas vērtība, mērķu apzināšanās un sasniegšana, savu nepilnību apzināšanās un pieaugšana. Iesaku šo darbu lasīt jauniešiem, kuri raksta vai vēlas rakstīt profesionāli, kā arī ikvienam skolēnam, kam trūkst iedvesmas mācībās.

Nāve uz Nīlas

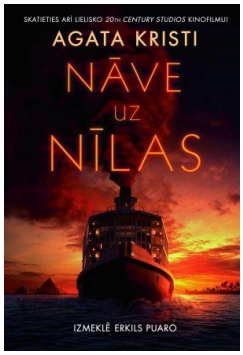

Agata Kristi, pasaulslavena angļu rakstniece, ir radījusi gandrīz septiņdesmit kriminālromānu un stāstu krājumu, vairākas lugas un citus darbus. Romāns *Nāve uz Nīlas* ir viens no autores populārākajiem darbiem, iespējams arī skatīties šī daiļdarba filmu, šajā gadā izdotu.

Kriminālromāna pirmajās piecdesmit lappusēs lasītājs iepazīst Kristi prasmīgi veidotos, savdabīgos un neatvairāmi pievilcīgos varoņus, kas piedalīsies brīnumainā kruīzā pa Nīlu. Ir interesanti vērot, kā pavisam atšķirīgi cilvēki var nokļūt konkrētā vietā galvenokārt sagadīšanās pēc, lai piedalītos satraucoša nozieguma atklāšanā. Konflikti, skaudība un naids jaušami vairāku tēlu starpā, kamēr citu varoņu lepnā un izsmejošā noskatīšanās uz notiekošo aicina lasītāju pasmaidīt viņu muļķīgo augstprātību.

Grāmatas galvenajā daļā varoņi ir kruīzā, kurā pēc spriedzes pilnām dienām populārā, bagātā, jaunā un skaistā Lineta Ridžveja tiek nogalināta ar šāvienu galvā. Detektīvs Erkils Puaro uzreiz sāk izmeklēšanu, kura šoreiz ir visai sarežģīta – pirms kruīza detektīvs no Linetas bijušās draudzenes Džeklīnas de Bellefortas uzzina par skandālu, kura dēļ Džeklīna esot gatava "piegrūst savu jauko, mazo pistoli viņai [Linetai] pie pašas galvas un... vienkārši nospiest mēlīti," taču pēc nozieguma izrādās, ka nekas nav tik vienkārši, kā kādreiz šķitis. Autore izcili spēj apslēpt patiesību līdz grāmatas pēdējām lappusēm, tomēr viscaur darbam saglabāt lasītāja interesi.

Šis leģendārais kriminālromāns par mīlestību, greizsirdību un nodevību patiks daudziem, gan regulāriem lasītājiem ar vēlmi pēc ātra sižeta, gan cilvēkiem, kas reti turējuši grāmatu rokā un vēlas patīkami pavadīt laiku, pieredzēt ko jaunu.

Par pelēm un cilvēkiem

Džons Steinbeks ir sarakstījis divdesmit piecus darbus, tai skaitā baismīgo stāstu *Par pelēm un cilvēkiem*. Tajā ir ar simboliem atklātas vairākas ar finansēm, valdību un vienlīdzību saistītas problēmas mūsdienu sabiedrībā.

Romānā lasītājs uzzina par divu vīru Džordža un Lenija pūlēm nopelnīt pietiekami daudz naudas, strādājot pie dažādiem saimniekiem, lai iegādātos laiku un māju, ko viņi paši varētu pārvaldīt. Lenijs ir garš, pārsteidzoši stiprs, bet gaužām lēnīgs. Džordžs ir viņa pretstats - īss, veikls, gudrs un asprātīgs. Viņi ir labi draugi, gandrīz kā brāļi. Jaunie vīrieši sapņo kļūt bagāti un dzīvot laimīgi, taču visur, kurp amizantais pāris dodas, viņiem neveicas. Viņu attiecības ir kā sunim ar savu saimnieku - lai gan Džordžs rūpējas par Leniju, viņš var vientisīgajam draugam

pavēlēt jebko, un otrs klausīs. Džordžs, par laimi, šo spēju reti izmanto ļaunprātīgi. Visi varoņi ir izteikti īsteni, jo neatbilst stereotipiem.

Steinbeka valoda ir neparasti skaista un tēlaina, tomēr vides un cilvēku apraksti ir pietiekami īsi un konkrēti, lai lasītājs nezaudētu interesi. Katra nodaļa sākas ar mūsdienās neraksturīga stila dabas aprakstiem, tā radot mazliet baismīgu un noslēpumainu noskaņu.

Konflikti romānā ir nopietni, bet reizē rakstīti ar vieglu ironiju. Lasot šo stāstu, atklājas, ka ne tikai Lenijam, bet visiem varoņiem trūks izpratnes vai saprāta noteiktā jomā, lai gan ikviens saskata trūkumus citos, nevis sevī. Stāstā ir viens izteikti pārsteidzošs notikums, kas padara visu iepriekš atklāto vēl nozīmīgāku. Tas izceļas, jo stāsta vispārējā noskaņa ir mierīga, dabiska, reāla, taču šis satricinošais notikums atklāj to, cik katrs cilvēks tomēr ir bezspēcīgs likteņa vai Dieva priekšā.

Šo grāmatu iesaku lasīt ikvienam, taču ir svarīgi to analizēt un pārrunāt ar citiem. Stāsta *Par pelēm un cilvēkiem* vērtība nav aizraujošā sižetā vai skandālos, bet gan simbolos un valodā, kas var atklāt pārseidzoši daudz kā nozīmīga un aktuāla.

/Saules Zaķītis/

Sāc muzicēt jau tagad !

Nesen, 12. oktobrī, mēs, grupa "Amber Sea", uzstājāmies publiski pirmo reizi, tāpēc vēlos iedrošināt jebkuru, kurš apsver domu veidot savu grupu. Mūsu grupas sastāvs: Afra Pia Kima - vokāls, basģitāra – Toms Laganovskis, bungas – Eduards Everts Kalniņš, ritma ģitāra – Henrijs Aleksandrs Klimovičs, vadošā ģitāra - Sandis Straujais. Grupas žanrs ir *indie roks*.

Kā nonācām pie grupas veidošanas ?

Katrs no mums bija mūziķis jau pirms grupas izveidošanas, un mums visiem bija vēlme kādu dienu uzstāties uz skatuves. Grupa izveidojās, pakāpeniski pievienojot vienu cilvēku pēc otra, un šobrīd sastāvā ir 5 cilvēki. Pirms šī koncerta mūsu grupa pastāvēja apmēram 3 mēnešus. Manuprāt, grupa ir veiksmīgi izveidojusies tikai tāpēc, ka visiem bija vēlme muzicēt.

Kā nonācām pie lēmuma uzstāties ?

Mēs sapratām, ka mums sanāk ļoti labi muzicēt un bija pietiekams repertuārs, lai uzstātos, tāpēc uzrakstījām klubam *Depo,* vai mūsu grupa varētu uzstāties 20 minūšu garumā viņu klubā. Un pēc dažām minūtēm sapnis bija īstenots.

Sajūtas pirms koncerta ?

Protams, ka mēs, visa grupa, kolektīvi uztraucāmies, tāpēc izmēģinājām *vg studio* stundu pirms koncerta. Ejot pa ielu, centāmies cits citu iedrošināt, un to darīja arī mūsu draugi, kuri atnāca mūs atbalstīt koncertā.

Sajūtas uzstājoties ?

Tāda kā eiforijas sajūta. Skatītāji pārvēršas par atbalstītāju pulku, un tu iedziļinies savā izpildījumā. Viss plūst kopā un vairs nav tik biedējoši, atrodoties uz skatuves, jo redzi, ka visiem patīk. Jūtams ļoti liels gandarījums par paveikto.

Sajūtas pēc koncerta ?

Prieka pilnas, jo viss ir padarīts un beidzies. Gandarījums par to, ka visa grupa ir sadarbojusies, lai radītu mūziku, kas patīk publikai. Jūties kā uz debess malas.
Iedrošinu jebkuru, kuram ir sapnis uzstāties kopā ar grupu, sākt darīt to pēc iespējas ātrāk, jo pat vienkārša grupas saliedēšanās ir ļoti svarīga. Galvenais ir sākt, un paša griba virzīs pārējo.

/Afra Pia Kima, 10.5/

ROTKHO about ROTHKO

Vai viltojumam var būt vērtība?

Trīs pirmie jautājumi, kurus uzdeva Wolt piegādātājs 2, ieintiriģēja skatītāju un paaicināja iekš ķīniešu bistro, kas atradās 20. gadsimta Ņujorkā. Bistro būvējās uz skatuves skatītāju priekšā, ausis spridzinošas mūzikas pavadījumā.

"Viens no pasaulē dārgakajiem mākslas darbiem – pārdots par 140 miljoniem eiro – Marka Rotko glezna "No. 6 (Violets, zaļš un sarkans)". Vienmēr, kad pasauli pāršalc ziņa par jauniem cenu rekordiem, tas rada milzumdaudz jautājumu – kas tad ir tas, kas nosaka šī darba astronomisko vērtību mākslas tirgū? Mūsdienās šis jautājums ir kļuvis tikpat kā neatbildams, jo robežas starp mākslas darba kopiju, mākslinieka reputāciju un mākslas tirgus tehnoloģisko attīstību ir izplūdušas."

Izrādē ietilpst vairākas sižeta līnijas, tostarp par pašu Rotko un Annu Frīdmani, Ņujorkas vienas no vecākajām mākslas galerijas īpašnieci, kas uzticēšanās dēļ iegādājās nezināmu Marka Rotko darbu, kas beigās izrādījās par viltojumu, ko radījis matemātikas skolotājs no Ķīnas.

Iedvesmojoties no Marka Rotko darbiem, režisors Lukašs Tvarkovskis radījis izrādi, kura cenšas pētīt – ko īsti nozīmē jaunā tendence - mākslas darbus veidot digitālā vidē un nodrošināt ar blokķēžu tehnoloģiju. Tā iemesla dēļ, ka izrādē bija klātesoši vairāki digitālās vides termini, ar kuriem skatītājs, iespējams, nebija tik pazīstams, pirms izrādes bija iespējams paņemt bukletu ar terminu skaidrojošo vārdnīcu, kas, izskatās, ka tāpat ne īsti palīdzēja vecāka gājuma paaudzei, kas

starpbrīdī emocionāli apsprieda to, kas par *sviestu* notiek uz skatuves.

Vēl, protams, svarīgi problēmjautājumi bija - kāda nozīme ir mākslinieka darba autentiskumam un, visvarīgākais jautājums, – vai teātra mākslas nepastarpinātā pieredze ir kaut kas, kas ir pasargāts no šādiem tirgus principiem.

Jāsaka, ka izrādei nav stingri definējama žanra – ja nu vienīgi piešķirot nosaukumu – "spēcīga digitalizācija". Radās iespaids, ka atrodos teātra izrādē, kas tapa 50 gadus agrāk, nekā tai būtu jātop, bet varbūt pie vainas ir tas, ka izrāde nāk no Polijas, kas ir krietni tuvāk rietumiem, un ar mūsu "jauninājumiem" poļus vairs nepārsteigtu.

Izrādes krāsas, mūzika, kostīmi, minimālistiski dialogi – ekselence un estētiskā bauda, ko piedzīvoju gandrīz četru stundu garumā. Savukārt tas, ka četras stundas pagāja gandrīz nemanot, liecina par teicamu izplānojumu. Skaļa mūzika sniedzās līdz dvēselei, skumjos brīžos saplēšot to

Iegūts no: www.dailesteatris.lv

sīkās daļiņās. Lai arī Artūru Skrastiņu citos darbos brīžiem ir visai apnicīgi redzēt, viņa atveidotais Wolt kurjers 2 man ļoti patika. Protams, nevainojamā Rēzija Kalniņa, bezgala talantīgais Juris Bartkevičs un saņemto ziedu uzvarētājs Kaspars Dumburs.

Saprotams, kāpēc šī gada *Spēlmaņu naktī* "ROTKHO" ir izrāde, kas izpelnījusies vislielāko nomināciju skaitu - vienpadsmit.

/Sofija Keiča, 12.5/

Rudens - ekskursiju laiks

Mācību gada sākums nereti ir gan mājasdarbu, gan interesantu pasākumu pilns. Pateicoties kultūrizglītības programmai *Latvijas skolas soma v*ai arī pašiem pēc savas iniciatīvas, skolēniem arī šī mācību gada pirmajos mēnešos bija iespēja doties klases saliedējošā pasākumā – ekskursijā. Izvēlētie galamērķi un aktivitātes bija dažādi, klases devās ārpus Rīgas, citas meklēja interesanto tepat, taču kultūras vērtības un draudzīgu gaisotni atrada lielākoties visi. Izlaist stundas, apskatīt neredzētas vietas, tuvāk iepazīt klasesbiedrus un gardi paēst – kas var būt labāks par to!

Ekskursija ar 7.2 un 7.3 uz Siguldu

Mēs, 7.2 klase, kopā ar 7.3 klasi 21. septembrī braucām ekskursijā uz Siguldu. Mūsu plāns bija apmeklēt piedzīvojumu parku *Tarzāns*, paēst kādā kafejnīcā un vairāk iepazīt cilvēkus no savas un paralēlās klases. Ekskursija bija interesantāka, nekā iepriekš biju domājusi.

Tarzānā bija daudz ko darīt, it īpaši tiem, kuri tur bija pirmo reizi. Tur varēja iziet pa trasēm, kuras pakāpeniski kļuva arvien grūtākas un grūtākas, sākot no 1. grūtības pakāpes līdz 8. Pēc manām domām, 9. trase bija vislabākā, jo tajā neko nevajadzēja darīt, tikai šļūkt pa trosi no viena gala uz otru, kopumā veicot vairāk nekā 10 braucienu. Citiem skolniekiem arī patika *Tarzānā*. Ne tikai tāpēc, ka varēja iet pa trasēm, bet arī iepazīties ar citiem skolēniem no paralēlklasēm un stiprināt attiecības ar saviem klasesbiedriem.

Kafejnīca, kura bija vistuvāk *Tarzānam*, bija slēgta nezināma iemesla dēļ. Tā kā daudzi nebija paņēmuši sev līdzi ēdienu no mājām, skolotājas izdomāja iet uz kafejnīcu, kura būtu tuvāk vilciena stacijai. Mēs varējām izvēlēties, kurā kafejnīcā un kādus ēdienus gribētu ēst, piemēram, suši, kebabus, burgerus, picas. Lielākā daļa skolēnu no abām klasēm izvēlējās vienu un to pašu kafejnīcu, tāpēc bija vairāk iespējas sarunāties savā starpā.

Pēc šīs ekskursijas pārdomas katram bija dažādas. Daži uzzināja, ka paralēlklases skolēni nav tik slikti, kā bija iedomājušies. Pārsteigums bija tāds, ka daži klasesbiedri pirmo reizi dzīvē brauca ar vilcienu, un bija pārsteigti, ka tajā krēsli ir ērti un tas pārvietojas lielā ātrumā. Tarzānā, vienā no trasēm, kāds ietriecās kokā, bet cits vispār gandrīz tika trosē pavilkts atpakaļ, braucot ar velosipēdu. Bija arī vēl citi kuriozi atgadījumi, piemēram, kad kāds klasesbiedrs, ieraugot lapseni, sāka lielā ātrumā skriet uz otru pusi. Tas izskatījās jautri un smieklīgi, bet ne viņam.

Atpakaļceļā mēs nokavējām vilcienu, bet, par laimi, nākamais nebija ilgi jāgaida. Kad vilciens beidzot pienāca stacijā, visi iekāpām iekšā un braucām uz Rīgu. Pirmajā vilciena vagonā, kurā neatradās skolotājas, notika nekārtības, jo gandrīz visi skaļi uzvedās, daži pat dejoja, staigāja šurpu turpu, līdz atnāca biļešu kontroliere, mums visiem aizrādīja.

Kopumā šī ekskursija bija izdevusies. Mēs viens otru iepazinām labāk, kopīgi piedzīvojot jautrus brīžus un labi izklaidējoties, uz mājām ņemot līdzi jaukas atmiņas.

/Nellija Kaupuža, 7.2/

ZVANS AR MĒLI

Princese Diāna un Kamilla

Karaliene Elizabete II nomira savās mājās Balmoralas pilī Skotijā 2022. gada 8. septembra pēcpusdienā. Viņai bija 96 gadi. Īpaši gados vecākiem britiem zaudējums ir personisks un gandrīz ģimenisks, varbūt karaliene viņiem nozīmēja stabilitāti un uzticamību.

Pēc karalienes nāves tronis nekavējoties un bez ceremonijām pārgāja mantiniekam Čārlzam, bijušajam Velsas princim.

Protams, karalienes valdīšana ne vienmēr gāja gludi, it īpaši 20. gadsimta beigās, kad prese mina uz karaliskās ģimenes papēžiem.

Karalienes Elizabetes II (1926 – 2022) valdīšanas laikā nebija lielāka skandāla kā vecākā dēla Čārlza un viņa pirmās sievas Diānas (1961 – 1997) neveiksmīgā laulība un attiecības ar Kamillu Pārkeri Boulzu, viņa mūža sākotnējo mīlestību, ar kuru viņam bija romāns un ar kuru vēlāk apprecējās pēc Diānas nāves.

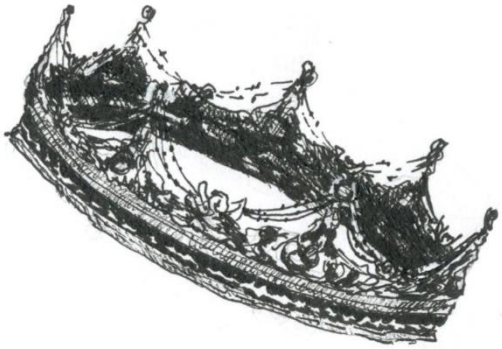

Čārlza un Diānas kāzām 1981. gadā sekoja neglīti stāsti avīzēs, pāris reti kad nebija pieminēts pirmajās lapās, jo viņu attiecības lēnām sabruka deviņdesmitajos gados.

Žurnālista Endrjū Mortona 1992. gadā izdotā grāmata, kurā Diāna ir bijusi viņa galvenais avots, atklāja, ka viņas laulība ar Čārlzu ir izjukusi un ka viņai ir bijuši ēšanas traucējumi, kā arī pašnāvības mēģinājums.

Vēlāk tajā pašā gadā laikraksti publicēja fragmentus no ierakstītas telefonsarunas starp Diānu un Džeimsu Gilbiju, kurš viņu nosauca par "gļumīgu". Pēc tam laikraksts pārtvēra telefona sarunu starp Čārlzu un viņa mīļāko Kamillu 1993. gadā, kurā princis teica, ka vēlas atdzimt par viņas tamponu.

Pēc šķiršanās abi sniedza televīzijas intervijas, kurās atzina savu neuzticību. Diāna stāstīja, ka viņai bija mīlas dēka ar militāro virsnieku Džeimsu Hjūitu un laulībā bija iesaistījušies trīs cilvēki.

/Adele Ērgle, 10.5/

Jaunatne - Latvijas nākotne

Labdien! Šodien es Tevi iepazīstināšu ar tematu, kas pēdējo mēnešu laikā izskan pietiekami bieži - 14. Saeimas vēlēšanas, kas norisinājās šī gada 1. oktobrī. Tajās ikvienam Latvijas pilsonim, kurš ir sasniedzis 18 gadu vecumu, bija iespēja doties uz vienu no vēlēšanu iecirkņiem un balsot par nākamo Saeimu. Daudziem, iespējams, pirms došanās balsot radās jautājums: "Kādēļ man ir jābalso, ja tāpat nekas nemainīsies?" Bet tam ir pretjautājums: "Kādēļ gan ne?" Balsošana aizņēma mazāk par vienu stundu no Tava laika, bet tomēr pēc tās Tu zināji, ka esi piedalījies un spēris soli ceļā uz uzlabojumiem. Katrai balsij ir nozīme, dažkārt Tava balss var būt izšķiroša. Tagad balsošana it īpaši svarīga, šajā nedrošajā politiskajā un ekonomiskajā stāvoklī, kādā mēs pašlaik atrodamies. Būtiska pirms došanās vēlēt bija arī savas politiskās nostājas izveide. Pirms devies uz vēlēšanu iecirkni, Tev noteikti bija jāvelta laiks, pārskatot politiskās partijas, to idejas, mērķus, kā arī izdarīto līdz šim. Tas Tev ļauj pieņemt vispārdomātāko lēmumu. Ja šajās vēlēšanās tomēr nebalsoji, tāpat ir vērtīgi šo

informāciju iegaumēt nākamajām vēlēšanām.

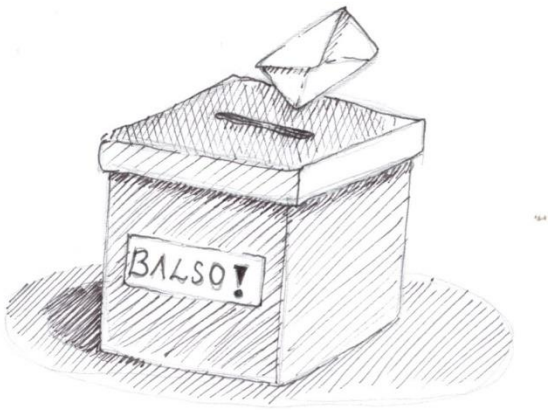

Ja Tu vēl neesi sasniedzis 18 gadu vecumu, tad tev ir iespēja iesaistīties jaunatnes politikā. Jaunatnes politika veicina jauniešu pilnvērtīgu un vispusīgu attīstību, iekļaušanos sabiedrībā un jaunatnes dzīves kvalitātes uzlabošanos. Iesaistīties tajā tu vari gan vairākās nevalstnieciskās organizācijās, kā, piemēram, mūsu skolas pašpārvalde, vai arī kādā valstiskā jauniešu organizācijā, kā, piemēram, politisko partiju organizācijās vai Jauniešu Saeimā. Ar aktīvu līdzdalību jauniešiem ir iespēja spēlēt būtisku lomu gan savā, gan savas kopienas attīstībā, palīdzot viņiem apgūt dzīvībai svarīgas prasmes, attīstīt zināšanas par cilvēktiesībām un pilsonību un veicināt pozitīvu pilsonisko rīcību.

Tieši mēs, jaunieši, esam tie, kas veido nākotni, kas mūs sagaidīs. Mums pašlaik ir iespējas atrast savas vērtības, izteikt viedokļus un izveidot spēcīgu koptēlu. Pēc 10 gadiem, iespējams, daži no mums būs ministri vai deputāti, kuriem būs nozīmīga loma Latvijas politikā, un viņiem būs iespēja īstenot mūsu jau tagad izraudzītos mērķus un idejas.

/Kitija Donga, 11.5/

Vēl viena intervija ar Ilmāru Jarganu

Mūsu skolas bijušais ķīmijas skolotājs Ilmārs Jargans, kas bija atpazīstams ar jautrajiem ķīmijas praktikumiem, ieinteresējošajiem eksperimentiem un neparastajiem stāstiem, šogad pievērsās politikas jomai, beidzot darbu ĀVĢ. Tas mudināja daudzus no viņa iepriekšējiem skolēniem aizdomāties ne tikai par iemeslu šai izvēlei, bet arī par attiecīgās partijas izvēli, kuru bijušais ķīmijas skolotājs šobrīd pārstāv, proti, "Latvija virmajā vietā". Tapa intervija, kurā tiek atbildēti jauniešus uztraucošie, ar politiku un ķīmijas skolotāja darbu saistītie jautājumi.

1) Kas Jūs motivēja sākt darboties politikas sfērā?

- Kārtējo reizi ir piepildījies vecais teiciens: "Ja tu nenodarbosies ar politiku, politika nodarbosies ar tevi". Politikā mani pilnīgi apmierina būt arī par pasažieri, ja vien ir pārliecība, ka šoferis nav piedzēries un brauc pareizā virzienā. Ja runājam par mūsu valsti pēdējo gadu laikā – šādas pārliecības vairs nemaz nav. Jūtos kā uz kuģa, ko sagrābuši pirāti un izrīkojas, kā viņiem labpatīk.

2) Kādēļ "Latvija pirmajā vietā"?

- Jebkura partija ir jāvērtē pēc diviem rādītājiem: skaidriem plāniem un mērķiem un spējas šos mērķus realizēt. LPV ir skaidrs plāns Latvijas ekonomiskajai pacelšanai, ir komanda, kurai var uzticēties. Pašreiz vēl nav tikai pietiekoši lielas pārstāvniecības Saeimā.

3) Vai Jūsu politiskie uzskati sakrīt ar "LPV" uzskatiem?

- Ekonomiskajā un ārpolitiskajā ziņā sakrīt pilnīgi. Vērtību ziņā gan esmu krietni liberālākā, pat diezgan izteikti kreisi liberālā pozīcijā. Bet šodien Latvijā nav nevienas partijas, ar kuru man uzskati sakristu pilnībā. Un tā ir normāla situācija. Tāpat kā drēbes – no tā, kas veikalā, izvēlamies piemērotāko.

4) Kas ir Jūsu prioritāte šobrīd: politika vai ķīmija?

- Būtu laimīgs, ja varētu nodarboties tikai ar ķīmiju, ar jaunajiem talantiem un nedomāt par politiku. Diemžēl ir skaidrs, ka politika arvien vairāk ienāks ikviena ikdienā. Jau šoziem. Un ne tajā mierīgākajā formā.

5) Vai tiesa, ka studējāt astroloģiju? Kāda nozīme tai ir Jūsu dzīvē?

- Astroloģija ir veids, kā saprast "Lielās Likumsakarības", kurām pakļaujas notikumi

pasaulē. Ik pa brīdim ielūkojos, lai saprastu, ko var gaidīt no apkārtējiem, kad kaut kas sāksies un kad – beigsies. Skaidrība sniedz mieru.

6) Vai Jums ir kāda smieklīga frāze, kuru ikdienā izmantojat?

- "Vai tagad visiem ir Skaidrīte?" (ar domu, vai sapratuši). "Neuztraucieties, visas atzīmes būs pozitīvas!... lielākas par nulli!"

7) No kā Jums ir visvairāk bail?

- Bail īsti laikam vairs vispār nav ne no kā. Esmu savu "atbaidījies". Bet nepatīk, ja mani pārprot manos vislabākajos nodomos.

8) Pastāstiet par kādu kuriozu, kas atgadījies, vadot ĀVĢ ķīmijas stundas?

- Kad praktikumā runājām par vecajām tehnoloģijām, teicu, ka gatavosim pergamentu no kazlēna ādas. Piebildu, ka kazlēnu es atnesīšu. Bija jaunieši, kas tam tiešām noticēja un sāka protestēt, ka to nespēs noskatīties, izdarīt. Trollis!

9) Kas Jums no ĀVĢ un tās skolēniem pietrūkst visvairāk?

- No ĀVĢ – vairāku kolēģu, ar kuriem patiešām bija labas attiecības. No skolēniem – tas, ka ĀVĢ vienmēr bija jaunieši, kuri ķīmiju ne tikai labi zināja, bet arī patiesi mīlēja un gribēja tajā iedziļināties.

10) Ko jūs vēlētos pateikt/novēlēt skolēniem, kam pietrūkst Jūsu stundu?

- Esiet daudzpusīgi! Apgūstiet visu, ko varat – noderēs! Domājiet patstāvīgi. Apšaubiet. Meklējiet dažādos avotos. Salīdziniet. Neesiet viegli vadāmas aitas!

/Madara Dzelve,12.2/

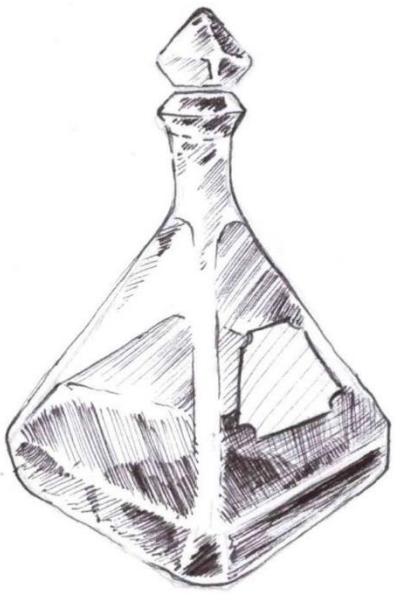

EIFORIJAS SĪRUPĀ

Crimson hair

Crimson hair and lilac soul,
Poets, rhymes and words as whole,
Swinging up and swinging down,
Running from this dying town,
Dress of hers as white as snow,
Falling till her toes, real low,
As she runs amongst the grass,
Shines like copper, silver, brass,
Freckles on her hands and cheeks
No one knows what truth she seeks,
She keeps running, never stops,
Till she dies and slowly drops
To the ground, into the flowers,
Crimson hair starts losing color.

/Madara Dzelve, 12.2/

Zelta Kalni

es skatos aiz muguras
un tur kalnu grēdas sāk brukt
viena pa vienai
sākot ar identitāti
pašpārliecinātību
sevis izprašanu
tēvu
kura sirdi izēda zelts
lejas no mutes
plaušām

un tāda sasalusi zelta statujiņa stāv manā
galvā
aizklāta ar asaru stiklu
zelta gabals staro no manām acīm
redzot zelta kalnus aiz manas ģimenes

tāda kā smilšu drupa noritinās no manas
muguras
emociju muteklī
kas aptver sevi
sūrākās dienās

bet galva mani neliek mierā
smiltis graužmanus zobus
zelta šķēres griež manus matus
no matiem uz muti
no mutes uz kuņģi
no kuņģa uz kādu siltāku vietu
kam silta kam auksta
tā sirds ir
un tur zelta šķēres
plosa cik var saplosīt
plosa kalnus
uzdur manu identitāti
un uzzieķē kalna augšā
bet vairs pie kalna tikt es nevēlos
nuu…
nevaru, bet varbūt vēlos
sēžu sava pūra augšā
un apdomāju savus nošķeltos kalnus

/Afra Pia Kima, 10.5/

Esmu

Esmu drosmīga!
Eju tur, kur mani gaida izaicinājumi vislielākie.
Esmu bezbailīga!
Eju tur, kur grima Staburags, un lecu.
Taču neviena īpašība mani nesargās no laicīgās saules ievainojumiem.
Tāpēc grimstu arvien dziļāk, tuvāk Māras akmeņiem.
Esmu cilvēks!
Eju tur, kur mani mīļo.

Daugava

Daugava
Pie potītēm skalojas
Elpo un viļņojas
Zili melna
Rītu tā būs
Slīkoņu zeme tālā
Oktobrī
Tā būs mūsu mājas
Mūsu rokas
Nava man raižu par
Izkapti melno
Ka tikai nekavējas
Jo negribu palikt parādā
Negribu mēslus vārīt ar kādu tur
Augšā

***

Sēras.
Rētas.
Rit laiks.
Diena no dienas.
Nakts no nakts.
Tukšums.
Slēpts aiz smaida.
Slēpts aiz mīlestības.
Sēras nekrīt mazumā.
Tās apaug.
Ar sūnām.
Ar asarām.
Diena no dienas.
Nakts no nakts.
Gadu no gada.
Bez steigas.
Iecērtot zobus.
Sabojājot šodienu.
Sabojājot rītdienu.
Pil asinis.
Uz drūma bruģa.
Pil asaras.
Uz kārna vaiga.

Rudens

Rudens
Esmu nogurusi
Sēdu uz palodzes
Viss melns
Viss balts
Tu ej ātri
Es nekustos
Visi iet ātri
Es raudu
Nekur netieku

Tomēr uz lodžijas
Tur blakus
Stāv lādīte maza
Ar aizdarīti spožu
Kas sauleszaķīšus ķer
Paņem to
Pagriez to
Lai skan mūzika!
Lai mums ir komp

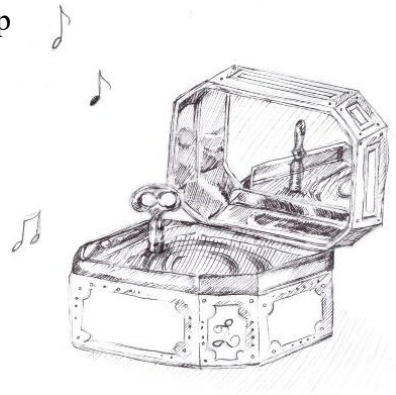

***

Smagi sāp
Kliedz bez skaņas
Ko tik skaudri?
Ko tik nejauki?

Vai grūti atņemt sveicienu?
Kur nu pasmaidīt
Visur izlīst krāsu bļodas
Ar toņiem tumšiem
Drūmiem, pretīgiem

Tu sēdi nabags uz grīdas aukstas
Apsaldēsies, tas jau sen skaidrs

Izdegšana

Man nav spēka
Lūstu kopā
Pa puteklītim
Pa mazai lauskai

Purns grāmatās
Asinis no deguna
Ar ogli zīmēti zili loki
Vāras rokas
Lāpāma sirds

Vienu otru nakti augšā
Ar mēnesi sarunās dziļās
Ar vēju valšos lēnos
Ar miegu strīdos, karos

Krītu pie pakša
Laužu kāju
Neceļos
Dziedu par vasaru

Mēz šo krāsu nederīgo
Netiec galā, raudi, sūdzies

Lupatas nav
Slotas nav
Ņem veco kreklu un tīri
Nosmulē ģīmi
Nosmulē rokas
No rīta līdz vakaram

Klanies uz klona
Sen jau pārsalis
Grīda tādi pati
Saķēries kā muša
Uz lapiņas oranžas

/Elza Miķelsone, 9.4/

Kā cūka dubļos

I

Klausi
Kad saku
Atkailinies

Attālinies
No drēbēm no sprosta
No kurpēm izaudz
Uz augšu

Netīrs
Es esmu netīrs
Ne tikai spodrie drīkst
Ne tikai spodrie drīkst būt
Būt kaili

Es pats
Netīrs
ne tikai spodrie
Man apkārt
Pat vēl vairāk

Ne tikai spodrie drīkst
Atkailinies

II

Zini
Es tā klīstu
Naktīs pa Maskačku
Klusā kailā vientulībā

Tur visiem vienalga
Tur naktī viņi arī kaili

Aizej
Tev nepatiks
Kaili sadragāti vīrieši
Bet tev vajag

Atnāc kādreiz ar mani

III

Atkalinies
Manā priekšā
Tāpat vien
Te drīkst

Tad mēs abi būsim kaili
Tāpat vien

Es ceru
Tu ļauj

*
Cienītā kuce,

Nesen dzirdēju, kā Jūs lasāt dzeju;
Es vienmēr eju tur, kur tagad esat Jūs.
Tāpēc rakstu, lai noskaidrotu, vai atbilstoša
nav nāve?
Es nemiršu, bet biedē, ka Jūs jau dzīvojat

Jūsu kvēlākais fans,
PaKa

*
Es redzēju kā māte uz ielas sit savu bērnu
Redzēju kā vīrs uz ielas sit savu sievu
Redzēju kā vīrietim sit daži citi vīrieši
Bet viņam viss kārtībā

Kam savs draudziņš
Tas savu draudziņu
Kam nav draudziņa
Tas sit cisu maisu

*
atcerējos par tēti
viņš palīdzēja
vasaras dienā
aprēķināt
galvā iesēdušos skaitļus
vajadzētu viņam piezvanīt

tagad
guļu ar zēnu
viņš man pieskaras
un es maita sapņoju

/Pauls Kauķis/

Сила и слабость

На каждого бойца найдётся тип по круче,
на каждую овцу найдется кавалер,
на каждую истерику найдется револьвер.
Ты спросишь в чём же сила?
Ответа нет,тебе решать.
Ассоциации с реальностью не путать,
стоило бы иногда подумать
Лезвие это сила или слабость?

На краю облака

Сижу я ноги свесив,на самом самом
краешке и думаю о том, какой я
опечаленный.
Тоска дерёт и мучает, подвластных нету
ей,
свои законы,она всем движет и все внутри
тебя колышет и вроде бы и слышит,
твой чуткий голосок,такой
прекрасный,такой опасный.
И вроде счастье тут.
Я его вижу, но по прежнему не слышу и
еле дышу, еле дышу, на самом самом
краешке…

message

ты повод моих ожиданий
ты повод моих долгих мук
я все принял я все простил
но себя не изменил.
тебе не интересно пусть
мне тоже больше нет
я думаю о том чего не существует
о человеке которого больше нет
/Fjodors Teodors Livšics, 12.5/

Dzejas rupors. 7 dzejoļi 7 dienās

ĀVĢ 9. un 12. klases skolēnu darbi pie skolotājas Pātagas

#rudens

Rudens ir kā solījums,
Kas izskan starp paukšķošām zīlēm un spurainām kastaņu spīlēm.
Starp dzērvju klaigām purvāja miglas vālā,
Skrienot pret debešiem un sitoties mēness vaigā bālā.
Rudens ir kā gaidu un ilgu piepildījums.
Bez lietošanas instrukcijām un garantijām,
Spītējot māņiem un reliģijām.
Liktens ikvienam savu ceļu ir lēmis.
Dažs grēcīgo dzīvi pats savās rokās ņēmis.
Ko gaidu es, tinusies cerību plīvurā biezā?
Laikam jau tevi.
Mirkļa vai mūža garumā.

#klusums

klusums var būt tik divdomīgs.
acu zīlītēs sastindzis bērna kliedziens.
stings gaisa galerts, smagi cērtams.
melnas bailes no melnām rokām.
miglas rīts pirms saules lēkta.
miegs īstens bez kaimiņsuņa rejām.
noslēpumu nasta iekš skapja slēgta.
klusumam nav ļauts izlemt
vai labs vai draudīgs vēlas tas būt.
klusumam jāpacieš savtīgi nolūki.
klusumam jācenšas laipnam kļūt.
klusumā noteikti vēlos es būt.
vai tiešām?

#atmiņas

sentimentālas atmiņas
atvilktnē putekļus glabā.
telefona krātuvē
aizņem terabaitu vietas.
neaiztiktas gadiem ilgi,
tomēr vajadzīgas.

/Marta Avota 9.1/

Lapkritis

Šodien, iedama pa krastu,
Iečukstu tev ausī.
Siltā elpa notek tev gar kaklu
Un sūcas tavā džemperī.

Sulīgos vārdus
Pa vienam lasu
Kā zemē nokritušus,
Sārtus ābolus.

Vasaru sutīgu
Aizstāj kodīga vēsma,
Un vaigi deg, kaut salstu.

Pīlādža lūpas kautri smaida.

Par vēlmēm un īslaicību

Cenšos pušķot citu veiksmes
Laurlapiņu vainagos,
Tomēr varens, skaudīgs vanags
Riņķo lokos milzīgos.

Savos sagrozītos ceļos
Pēdīgi es atjēdzos;
Krītas lielais tumsas plīvurs,
Izdziest naida malduguns.

Labāk neraudzīties citā
Acīm platām kārībā,
Ja tik maz ir laika dotā
Savu laimi iekopt man.

Tad, kad paliks tikai pelni-
Maza manis piemiņa-,
Mežonīgais laika kumeļš
Samīņās tos arīdzan.

Straumes tecēs savu ceļu,
Saule atkal ausīs rīt,
Atmodīsies jauna diena
Cilvēkbērnus uzraudzīt.

Tālumā, aiz augsta kalna,
Vējos aizmirstība šalc,
Bet tepat, kur saule glauda,
Zinu es, ka laime sauc.

/Grēta Volkoviča 9.1/

***

Zari lūza un krita, un šķīda,
Vējš kā trakais pūta tos prom,
Paņēma manas domas līdzi
Sev ceļā kā cepumu uzkost.

Starp lapām un zariem, un putekļiem
Tās virpulī lidinās.
Nepareizi izvēlējies, steigā skraidīdams,
Paņēmis līdzi tās labākās.

/Ance Madara Joasa 9.1/

***

Novilkta stīga
Starp tevi un mani.
Tik pavelc, kad vēlies,
Un ieskanēs zvani.

/Ivo Ķēpulis 9.4/

Skuju taka

Mīksta sūna kļūst auksta;
Sīksta tiek padota plauksta.
Sekot vai palikt?
Palikt vai sekot?

Skuju takā dodos es,
Vai lēmums pareizs, sodos te.
Basas kājas avotos,
Tu jau ej, es padodos.

Pasteidzies!

Nektarīns uz salda stāvēja,
Kāds jau ilgi matus žāvēja.
Atslēgas un dokumenti,
Galvenais tik neķer kreņķi!

Kavējās man autobuss,
Bikses bij'man tavējās.
Tiekamies tad kādu reiz,
Saudzē tu tik manējās!
/Elza Marija Ciema 9. 2/

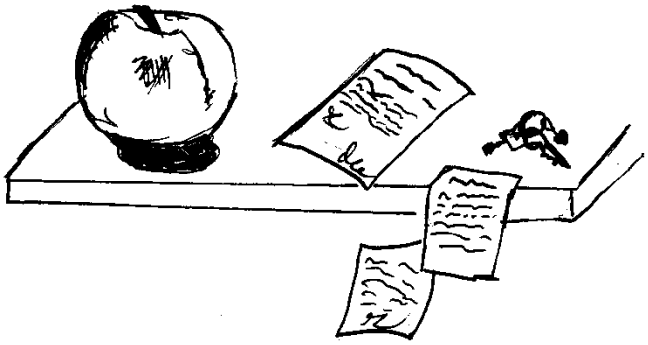

Pankūku cepšana

Cepu, cepu pankūkas,
Eļļu pielikt aizmirstu,
Otru pusi apgriežu.
Šodien palikšu es neēdis.

/Ēriks Zaics 9.2/

Izdegšana (Interlūdija)

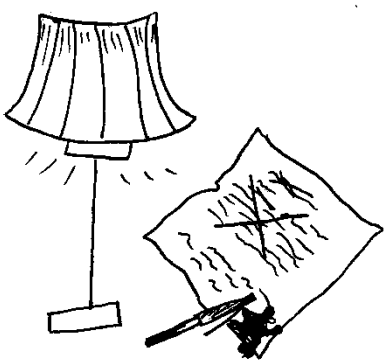

Pie mazizgaismota galda sēž rakstniece,
Daudz lapu un tukšu pildspalvu izmētātas visapkārt.
Viņa nodomā pie sevis: "Kaut būtu mazliet labāks, tā taču var, vai ne?"
Ja tikai viņa būtu paturējusi kaut vienu no melnrakstiem.

/Pseidonīms ***Lucy Moon*** */*

***
Četri eiro kabatā,
Četri maki tukši.
Četras puses debesīm,
Tur es projām mukšu.

/Emīls Gaujenietis 9.1/

Vētra
Kur smilgas viegli vējā plīvo,
Un gliemežvāki smiltīs guļ,
Sudrab kaijas par vētru ziņo,
Viļņi jūru putās kuļ.

Un veselais saprāts mans,
Aptvert vairs nevar,
Cik skaista un klusa
Ir jūra pirms vētras!

/Zelma Grīvane 9.1/

***

Ieslēgts top telefons.
Domas sāk rimties.
Bilde, raksts,
komentārs,
Snaps, posts, tvīts.
Tu nemanot ieslīdi
mūžīgā ciklā.
Bilde, raksts,
komentārs,
Snaps, posts, tvīts.

Tavas domas vairs nav tikai tavējās.
Bilde, raksts, komentārs,
Citu vārdi sāk saplūst ar tavējiem,
Snaps, posts, tvīts.
Lūk, mazi kaķēni,
Paskat, cik jauki!
Šī – jaunākā diēta,
Žigli pazūd tauki!
Vēlies kādu iepazīt?
Te tuvākie "draugi"!

/Aleksa Vēvere 12. 1/

Bērnība/ jaunība

Sarkans.
Tik skaista un pārprasta krāsa.
Es to mīlu.
Es to mīlu,
kad, lasot avenes, manas trauslās rokas iekrāsojas to iesārtajā tonī.
Es to mīlu,
kad mani vaigi sarkst, manuprāt, nepelnītu komplimentu dēļ.
Es to mīlu,
kad skaitu punktiņus uz bizbizmārītes spilgtajiem spārniem,
cerot uzzināt tās vecumu,
nezinot,
vai tas pat ir patiess fakts,
taču man vienalga,
jo jūtos kā naivs bērns,
kura ticība ir tikpat liela, cik cerība.
Es to mīlu,
kad neredzu to iekrāsojot savu jauno skolas atzīmi,
jo joprojām vēlos saņemt akadēmisko apliecinājumu,
un, jā, cilvēks var mīlēt kaut ko tik ļoti, ka negrib to redzēt.
Es to mīlu,
kad redzu to ziedos, kurus saņemu dzimšanas dienā,
lai gan zinu, ka šīs pavisam neizbēgamās dienas beigās raudāšu,
jo tā jau ir kļuvusi par tradīciju…
melanholija ņem virsroku.
Es to mīlu,
kad manu ādu pašķir asmens un atkal, kaut tikai uz pāris mirkļiem, bet tomēr
jūtos dzīva.
Sarkans.
Tik skaista un pārprasta krāsa.

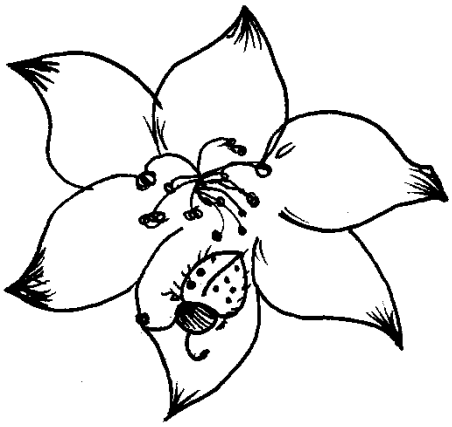

/Anna Zvaigznekalne 12.6/

***

Es vēlos izskaitīt zvaigznes-
Sapņotāju aicinošās maldugunis debesīs, -
Jo tad es zināšu it visu,
Gan, kur atrast savu Ziemeļmeitu,
Gan tavu nākamo sacīto vārdu,
Jo tad es nevienam nebūšu parādā,
Ne savas dvēseles paliekas,
Ne tavu iespēju lepoties ar mani.
Neko. Es būšu brīva.

/Alise Vilkauša 12.1/

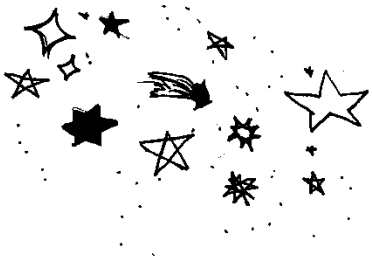

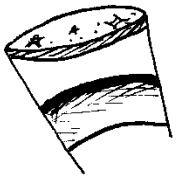

Sarunas

Man patīk sarunas, to uzbūve,
Tāpat, kā man patīk cilvēki.
To smaids, acis, ieelpas,
Acu kontakts, ķermeņa valoda –
Rokas gaisā, kabatās, ārā no tām.
Rokas. Tavas rokas, kabatas,
Manas kabatas.
Atslēgas kabatās.

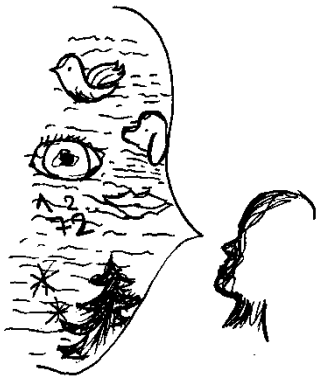

Tur aizlido putns,
Tu runā, es skaitu
1; 2; 3…72 dienas
līdz
Ziemassvētkiem.

Piedod,
neklausījos.

Tu vēl runā, vairs
nezinu, par ko.
Jūtu - neizskatos ieinteresēta,
Tas jāmaina.
Acu kontakts, smaids, galvas mājiens.

Garām paskrien suns,
Tam pakaļ – saimnieks;
Es novēršos, pasmejos.
Atvainojos, neklausos.

Ik pa brīdim pamāju ar galvu,
Pasaku kādu nejaušu piebildi.

Man salst rokas.
Rokas.
Manas rokas, tavas rokas, kabatas.
Saruna drīz beigsies.
Sāku atvadīties.

Ko tu pateici?
Kaut ko par skolu, mājasdarbiem, putniem?
Nē, tie nebija putni.
Kur pazudis mans sarkanais krekls?
Mājās stāv neapēstā sviestmaize.

Tu vēl runā?
Bet saruna bija jau gala…
No tās palicis tikai:
“Bet es taču tev toreiz stāstīju.”

/Madara Bērziņa 12.6/

Kaut kas no radošās rakstīšanas

***
46. autobuss ir pārpildīts
kad tas atiet no galapunkta 7.27
46. autobuss ir pārpildīts
kad tajā iekāpj jaunā māmiņa
ar sarkaniem nosvīdušiem matiem
kurai cieši apvilkts krekls "latviete"
no kura ārā spiežas vēders
46. autobuss ir pārpildīts
kad jaunai māmiņai meita pajautā:

- kāpēc nevar sēdēt
- kāpēc smird
- kāpēc opītim ir mugursoma ja
  viņš vairs nav skolēns
- kāpēc tantiņa saka ka
  agrāk bija labāk
- kāpēc cilvēki nesmaida
- kāpēc tu neļauj smieties

46. autobuss joprojām ir pārpildīts
saules alejas pieturā 7.53
cilvēki stumjas ārā kā **** no ******
sieviete nostājusies durvīs nevienu nelaiž garām
užas.
kāpēc es?

Fragmenti no atskaitēm par Ūspils novada domes vizīti Lielūsīšos

Š.g. 8. augustā Ūspils mērs A.Ūsiņš devās vizītē uz jaunizveidotā Ūspils novada Lielūsīšiem. Pēc iedzīvotāju ilgām sūdzībām mērs bija ieradies, lai pārbaudītu infrastruktūras kritēriju atbilstību šajā reģionā un pārliecinātos, ka ceļu kvalitāte atbilst ŪS izvirzītajiem vērtējumiem. Pēc 3-5 darbadienu veiktās ekspertīzes D. Ūsons konstatēja, ka

1. ņemot vērā pašreizējo situāciju valstī, ceļu kvalitātes kritēriju kvalitāte ir atbilstoša;

2. ikviena turpmākā sūdzība par ceļu kvalitātes kritēriju kvalitātes nekvalitatīvu izpildījumu būs noraidīta un izskatīta kā centieni rīkoties pretvalstiski;

3. pret pretvalstiskām rīcībām tiks piemērots cietumsods 3-5 gadi.

Š.g. 4. oktobrī Ūspils mērs A. Ūsiņš devās vizītē uz Ūspils novada Lielūsīšiem. Tā kā iepriekš iedzīvotāji A.Ūsiņam likās pārāk dusmīgi un pretvalstiski noskaņoti, š.g. 10. septembrī stājies spēkā grozījums, kas paredz iedzīvotājiem valstsvīru vizītes laikā noskūt ūsas, lai to garums, sākot mērīt no lūpas, nepārsniegtu 0,3-0,5 mm. Paskaidrojot to, kā "sejas apmatojums noslēpj iedzīvotāju

smaidus un valstisku noskaņojumu”. A.Ūsiņš, nobildējoties pie ŪS mūsdienīgāko autobusu izstādes eksponāta, paslavēja Lielūsīšu sabiedrisko transportu. Sīkākus komentārus A.Ūsiņš sniegt presei atteicās. Lielūsīšu iedzīvotāji priecīgi aplaudēja varenajam valstsvīram A. Ūsiņam. Beidzot aiz ūsām neslēpās viņu sirsnīgie smaidi. Beidzot iedzīvotāji saprata, ka viļņveida formas ir iekļautas ŪS Starptautiskās Komisijas kritērijos.

Bet tie, kas tajā dienā ūsas nebija noskuvuši, tās nenoskūs vēl 3-5 gadus.

/Sofija Keiča, 12.5/

Mīļumimiņš uz Rīgu pārvācās no Jelgavas

Viņš tā arī īsti man nekad nepastāstīja par savu pagātni, izņemot to, ka bija uzaudzis bērnu namā un ka viņam neesot tur paticis. Viņam bija drūmas acis, kuras dažreiz pieprasīja pilnīgu noslēgšanos no pasaules, un sejā kaut kāds lielā brāļa arhetips. Kad mēs iepazināmies, viņš tikko kā bija aizgājis no nakts maiņas makdonaldā un strādāja Ģertrūdes ielas teātrī par apkopēju. Tāpēc mums palaimējās bieži apmeklēt visādas izrādes un vēlāk, virtuvē tinot cigaretes, apspriest, kas tieši tajās bija par dziļu, lai saprastu jēgu. Mums mājās bija septiņi istabas augi un septiņas grāmatas, un lielākā daļa no tām - Remarks.

Mani bieži piemeklēja histērijas. Par to, ka augi novīst. Ka *industrial* pīrsingi dzīst tik šausmīgi ilgi, ka nevaru palīdzēt māsai, kurai ir pārāk zema pašcieņa un vēl zemāki boifrendu standarti un kuras rētas arī dzīs šausmīgi ilgi. Mīļumimiņš prata tādās reizēs ar mani mierinoši runāt vai arī uztaisīt man pleilisti spotifajā, pie kuras paraudāt. Un vēl dažreiz es palūdzu, lai viņš palasa man priekšā. Tad bija labi.

Mīļumimiņš vakar izvācās. Atstāja man lasīt Remarku, bet paņēma līdzi visus mūsu kaktusus. Tagad man ir cits rūmmeits.

/Katrīna Liepiņa, 12.5/

Mīļumimiņa 3. pakāpes brālēns

Agh, tu esi klāt! Nav jau tā, ka tevi būtu aizkavējis kāds labvēlis ar lielu gribu pasargāt un parūpēties. Tu esi pareizajā laikā!

Sačervelējies, “Dažādu ziedu” tējas lapiņas izspļaudījis, izdeldējis svītraino palagu līdz paklājmalai, kas pieredzējusi putekļu nolaišanos un pat ne bradājienu pāri, es samierinos. Tā ir jābūt šobrīd un katru reizi, kad tu vēlies viesoties. Lūgts neesi, bet paredzēts gan! Tev nav vaiga, bet ir jūtams, ka aura ir no tām vilinošajām, pievelkošajām.

Es vakarvakarā apzināti gaidīju tavu iemiesošanos manī, cerēju, ka nenokļūšu uz grīdas dēļiem, cerēju, ka nu varbūt tomēr pēc manis meklēs mīļumiņš. Kad attapos uz lieveņa, kur poda lauska smējās par smirdīgo ģerāniju, apjautu, ka acīmredzot mani pārņēmis mīļumimiņš. Tik tikko spēju piecelties rāpus, bet izbaudīju katru mirkli no mīļumimiņa indes zoba. Pieceļoties stāvus uz kātiem, tas pēkšņi nozuda, bet lojalitātei nepievēršu lielu uzmanību, un kurš vēlētos aizkavēties?

Tas tagad ir mans draugs, tas dāvā saldenu agoniju, raizes un pakutina dažus dabiskos hormonus, lai dzīve neliktos tik garlaicīga. Viņa taktika: sajūtot bezspēcības pazīmes, ielavīties, lai stingri apskautu, lai bezspēcība nezūd. Viņš, šķiet, nezina, cik uzmācīgs spēj būt, taču es nedusmojos uz viņu, jo dažkārt nākas iestāstīt, ka labāk nebūs būt ar nevienu citu.

/Lūcija Anete Lipinika, 12.5/

Pasaka par meža mieru

Reiz auga zelta Koks. Tas bija bagāts un pašapmierināts, taču tam nebija draugu.

Bagātajam Kokam kaimiņos dzīvoja Zeme. Koks tai atdeva daļu sava zelta, jo tā bija kaila un nabadzīga, un daļu vējam, kura nolūks esot bijis to tirgot pret tālu zemju dārgumiem. Koks, vēl jauns un naivs būdams, nezināja, ka vējš to piekrāpj, un nu pats palika tukšā.

Koks savā lepnumā atteicās lūgties citu palīdzību un bija gandrīz nosalis, kad ieradās Mākonis un to ilgi un cieši apskāva. Koks sastinga pārsteigumā, bet tad atslāba un ātri sasildījās. Pēc laika tas manīja, ka ir ietērpts baltā kažokādas mētelī. Pārsteigtā pateicībā Koks prasīja:

“Kā lai es jums pienācīgi pateicos?”

Mākonis tam atbildēja zemā, piesmakušā, šalcošā balsī::

“Esi lēns dusmās un ātrs žēlastībā, apsargi un rūpējies par ikvienu, pat svešinieku, bet sargies no augstprātības! Šo visu dari ar prieku; atceries manus vārdus gan dzīves spožākajos rītos, gan bezcerīgākajās naktīs, jo tie ir teikti nevis mana, bet gan tava un citu labuma dēļ!” Mākonis, paudis rosinājumus, devās tālāk un atstāja domīgo Koku, silti ģērbtu un drošu.

Kad Saule, būdama lepna par tai piešķirto pienākumu apsildīt visu radību, redzēja, ka arī *šis bezkaunīgais Mākonis* tās pienākumu pilda, sildīdams Koku, Saule kļuva greizsirdīga un atņēma Kokam tā kažoku. Saule to atdeva Zemei, kura pārsteigta pieņēma dāvanu.

Nu Kokam atkal sala, bet ne no aukstuma – viņš jutās vientuļš un neaizsargāts šajā plašajā pasaulē. Atcerēdamies Mākoņa vārdus, viņš slēpa savas dzintarainās asaras un ik dienas runāja ar kaimiņieni Zemi, cenzdamies ar to sadraudzēties un bieži palīdzēdams tai.

Zeme tomēr pamanīja Koka slēptās skumjas un dāvināja tam Dzīvības ūdeni, vērptu no Saules atdotā sniegbaltā kažoka, un zelta pumpurus, darinātus no Koka dāvātajām lapiņām. Nu Koks priekā un mīlestībā raudāja spožas asaras, tās tecēja straumēm un aizplūda līdz pat Zemei,

kur viņa tās veidoja skaistās rotās, kuras Zeme un Koks dāvāja ikvienam – svešam vai paziņam –, kas devās garām viņiem. Abi bija laimīgi apvienoti draudzībā un priekā.

Tikmēr Saule, pārsteigumā raudzīdamās Zemes labsirdībā un abu laimē, kaunējās par savu skopumu un atvainojās, ar saviem šķīstajiem stariem modinot sīkos, pūkainos Koka pumpurus. Viens pēc otra tie vēra acis un raudzīgās plašajā pasaulē. Pumpuri auga jo lielāki, gribēdami redzēt skaisto pasauli tiem visapkārt.

Koks aiz laimes staroja siltā, zaļā vizmā par izaugušajām lapiņām, Saules lūgto piedošanu un jauno draudzību. Šo mirdzumu apbrīnoja apkārt dzīvojošie zvēri. Oranžie tauriņi lidinājās ap kokam blakus augošajām saulpurenēm. Pūkainās kamenes dūkdamas vāca putekšņus no pienenēm un veda tos uz savu spilgto, rosības pilno ligzdu Koka lapotnē. Pīļu mātītes savus saulainos mazuļus veda pastaigāties gar Koka paēnā laiski gulošajiem, bēšīgajiem trušiem. Sārtās vāveres savas koši brūnās zīles slēpa Koka dobumā. Visi ap Koku dzīvojošie zvēri tā mīlēja to, ka gan lielo, gan mazo radībiņu zeltainās krāsas sevī uzņēma arī Koks. Nu tas bija pieaudzis un bagāts ne vien zeltā, bet draugos un mīļajos, un visi dzīvoja laimīgi.

Kādā saulainā dienā pēc vairākām priekpilnām nedēļām Vējš vārgi pienāca pie draudzīgās kompānijas un lūdzās Koka piedošanu. Tas atzina, ka ir krāpies. Viņš esot visu zeltu iztērējis izklaidē, ceļojot pa pasauli, taču prieks esot bijis īslaicīgs un ieguvums – niecīgs. Vējš lūdzās piekrāptā žēlastību un apsardzību. Koks, atcerēdamies Mākoņa vārdus, nolēma piedot Vējam un pieņemt to kā draugu, nevis parādnieku. Lai parādītu savu uzticību Vējam, Koks tam vēlreiz deva savas zelta lapas un teica, lai tas izdala tās visiem meža iemītniekiem, lai ikvienam būtu pārpilnība. Vējš ar prieku tā darīja. Atgriezies tas spēji jautāja:

"Vareno zelta devēj, paldies par tavu apžēlošanos, taču tu atkal esi palicis tukšā! Esi bez mantas, bez siltuma: kāpēc gan liki man tā darīt?"

Un Koks tam atbildēja ar stipru pārliecību:

"Man, tālo ceļiniek, man, ātro skrējēj, ir liela un varena manta draugos un cerībā uz vasaru, man ir siltums sirdī no tuvajiem. Tas viss ir no Mākoņa lielās žēlastības, vien viņam ir ko pateikties, jo viņš mani glāba no tumsas. Redzi: tu esi tikpat tukšs un vārgs kā es, taču man it nekā netrūkst! Nāc nu arī tu, Vēj, un esi laimīgs bez mitas!"

Tā arī Vējš kļuva draugs meža zvēriem un augiem, un Koks visiem stāstīja Mākoņa pamācības un pats kļuva gudrāks, klausoties zvēru dzīvē iegūtās pamācības. Meža iemītniekiem un Vējam drīz pievienojās arī Saule, un visi dzīvoja laimīgā pārticībā, rūpējoties viens par otru un par ikvienu jaunpienācēju. Bija iestājies mūžīgais meža miers.

/Saules Zaķītis/

RĪTS

CEĻOS VEĻOS AUGŠĀ SĀRTI

JAĒD ŠODIEN ĀTRI.

SKRIENOT MAZGĀT ES
PAKRITU AIZ APMALES.

KRĪTOT TRIEKU SPĒRU
TĀ ES LIELU MĒRU.

KAIMIŅŠ SŪDZĒTIES
MAMMA SĀKA PŪCĒTIES.

LIELA SLINKE ESMU ES
SKOLAS JĀPANES.

GALVA SĀP UN GRIBĀS ĒST
MAMMA GRIB NO DZĒST.

JAU PIETURĀ
KAMĒR ES VĒL LIETUVĀ.

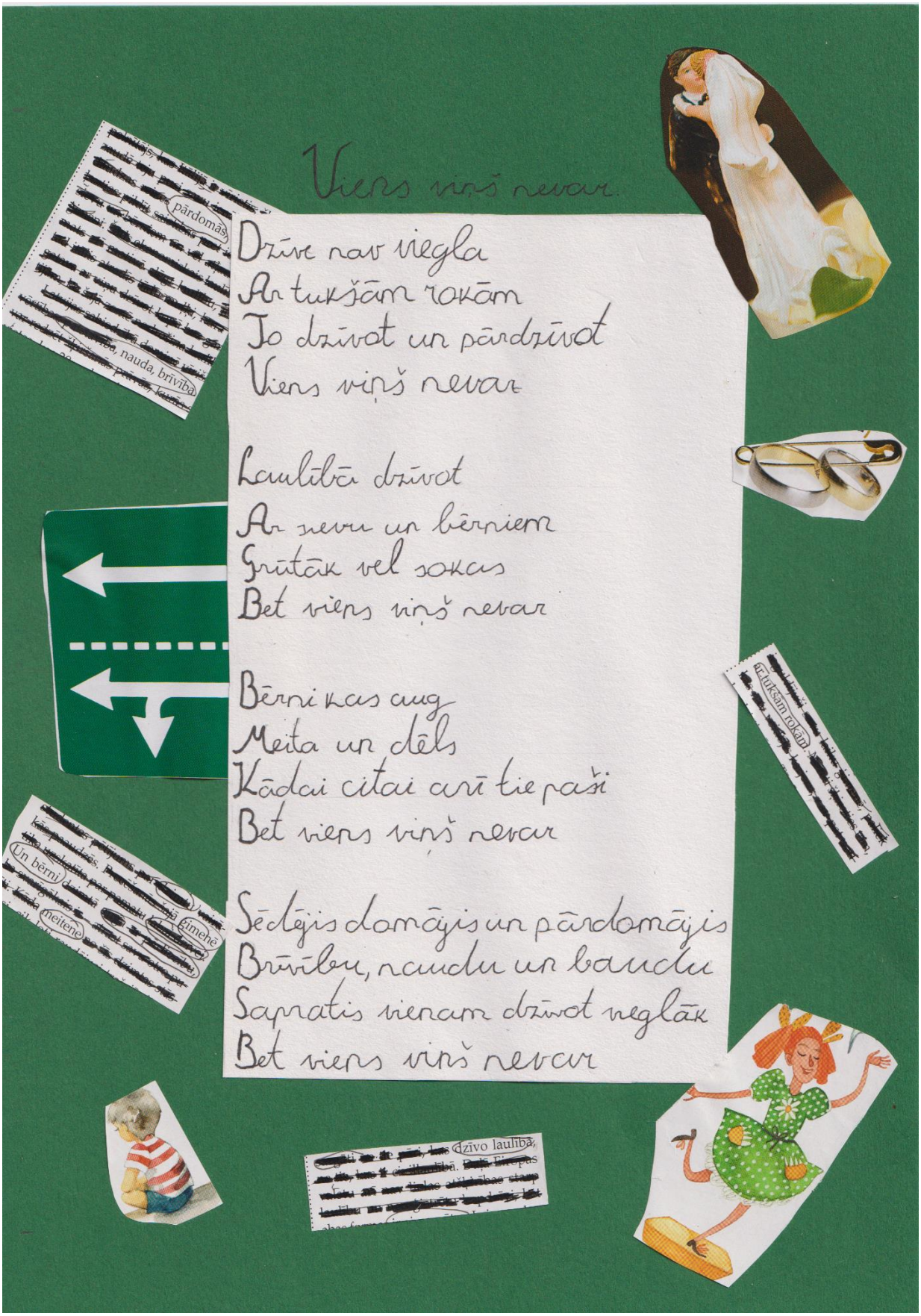
Viens viņš nevar
pārdomās
nauda, brīvība
Dzīve nav viegla
Ar tukšām rokām
Jo dzīvot un pārdzīvot
Viens viņš nevar
Laulībā dzīvot
Ar sievu un bērniem
Grūtāk vel sokas
Bet viens viņš nevar
Bērni kas aug
Meita un dēls
Kādai citai arī tie paši
Bet viens viņš nevar
Sēdējis domājis un pārdomājis
Brīvību, naudu un baudu
Sapratis vienam dzīvot neglāk
Bet viens viņš nevar
ar tukšām rokām
Un bērni
meitene
ģimenē
dzīvo laulībā

Autobuss

Ernests Zdanovskis 7.1

Braucu es ar ,
tādu lielu, ne kā

Autobusam sešas ,
tādas uzbrut var tik

Autobusā 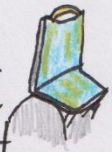 cieti kā
no dzelzbetona

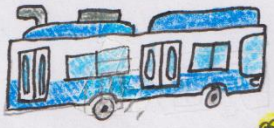 ir daudz tautas,
visi , cik tik jaudas, tā
ka izklausās pēc šķibi spēlētas

Autobusā vietu atrast grūti,
vieglāk iemācīties vadīt

Patiesībā nav tik slikti, iz-
teicos es pārāk pirkti

PUSDIENU STARPBRĪDIS

???KASKURKAD???

Nepieciešams aizpildīt kultūras dienasgrāmatu, bet nezini, kādus pasākumus/iestādes apmeklēt? Mums ir daži ieteikumi!

1. Farmācijas muzejs

Farmācijas muzeju ieteicams apmeklēt ne tikai "Muzeju naktīs", kad pie tā zilajām durvīm slejas kilometru gara rinda, bet arī kādā brīvākā brīdī. Ieeja muzejā skolēniem izmaksā tikai 1 eiro, un, ja paveiksies satikt muzejā darbinieku Vili, tad šis 1 eiro liksies kā nieks salīdzinājumā ar jautro pieredzi, kuru Vilis sniegs, stāstot dažādus interesantus un smieklīgus faktus, stāstus par muzeja eksponātiem. Muzejā ir 4 galvenās ekspozīciju zāles, kas mainās ļoti minimāli, 1 ekspozīciju zāle, kuras tematika mainās diezgan bieži (vasaras beigās tā bija par narkotiskajām vielām un dopingu), un dažādas ekspozīcijas novērojamas arī kāpņu telpās, pie kases un priekštelpā. Kā arī nevar nepieminēt iekšpagalmu, kurā ir dārzs, pirts un vīna pagrabs, kuros apmeklētāji parasti pavada visvairāk laika. Muzejs atrodas Rīgas centrā, netālu no tirdzniecības centra "Galerija Centrs", tajā ir laipni gaidīti visi interesenti.

2. Teātris "Dirty Deal Teatro"

Daudzi izvairās apmeklēt teātri biļešu izmaksu dēļ, tāpēc ne tik populāras alternatīvas, kā Dirty Deal Teatro, ir lielisks risinājums jauniešiem, kas vēlas apmeklēt kādu kultūras pasākumu, samaksājot par to (visbiežāk) zem 15 eiro. Novembra repertuārā var apskatīt izrādes, kā "Konklāvs"; "Zvērīgā mīla"; "Drama Queen" u.c., kuras iestudējuši gan profesionāli, gan arī jauni režisori, horeogrāfi, aktieri. Vērts pieminēt, ka teātra izrādes vairāk mērķētas tieši jauniešu un bērnu auditorijai. Teātris atrodas tepat Āgenskalnā, Talsu ielā 1.

3. Izstādes tirdzniecības centrā "Galerija Centrs"

Ja ir vēlme apskatīt mākslu, taču to apvienot ar iepirkšanos, tad izstāde tirdzniecības centra "Galerija Centrs" 3. stāvā ir lielisks veids, kā to izdarīt. Parasti izstādes pamatā ir kāda doma, ar kuras palīdzību tiek pausts vēstījums par sabiedrībā aktuāliem tematiem. Kā piemēru var minēt iepriekšējo izstāžu nosaukumus: "Kas ir svarīgi?"; "Mākslai - Jā, Karam - Nē"; "Spēļlaukums" u.c.

/Madara Dzelve, 12.2/

Pumpkin spice L'avīze

Kad košas lapas sāks krist un zeltainums sāks zust sniega kupenās, tad klausies šo *playlisti* un baudi silto un mājīgo rudens aromātu.

- ♥ Numb – Men I trust
- ♥ A Letter – Hello Marry
- ♥ Posing in Bondage – Japanese Breakfast
- ♥ For Your Eyes Only – Babe Rainbow
- ♥ we fell in love in october – girl in red
- ♥ So Young – Portugal. The Man
- ♥ Apelsinas – jautì
- ♥ Everybody's Birthday – Hana Vu
- ♥ Morning Sun – Dave Bixby
- ♥ Show Me YOur Mind – Sunken
- ♥ Neopet Graveyard – Gully Boys
- ♥ На небі - Океан Ельзи
- ♥ Piedmont – Destroy Boys
- ♥ Hot Faced – Margaux
- ♥ Message From Home – Broadcast
- ♥ Обійми - Океан Ельзи
- ♥ Mary – Hello Mary
- ♥ The Book Lovers – Broadcast
- ♥ Give Me a Smile – Sibylle Baier
- ♥ Midnight, The Stars and You – AI Bowlly
- ♥ Shoplifters of the WOrld Unite – The Smiths
- ♥ Kapec tu Mani Negribi – Dzelrenie Pastnieki
- ♥ Just Like Heaven – The Cure
- ♥ Orpheus Under the Influence – The Buttertones
- ♥ Who Is She ? – I Monster
- ♥ Back to the Old House – The Smiths
- ♥ Crying all the Time – Alexandra Savior
- ♥ Between the Spacetrains and Me – Daydream Twins
- ♥ Devil On My Back – Chrissy
- ♥ Tonight – Richard Hawley

Pievienojies L’avīzes komandai!

Seko *L’avīzei:*

Instagram: @lavizesavize

Facebook: @lavizesavize

Spotify: @laviize

Raksti *L’avīzei*:

E-pasts: laviziteavizite@gmail.com

Āgenskalna Valsts ģimnāzija, 2022